

تحلیل نظام اجتماعی کار آمد

رضا مرادی خلیفه لو^۱، مهدیه امراللهی نیا^۲

^۱- دانشجوی مقطع دکترای رشته فلسفه و کلام اسلامی و عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر (نویسنده مسئول)

^۲- کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق

چکیده

دولت و حکومت که در سرنوشت ملتها نقشی اساسی و محوری دارد از اهمیت فوق العاده ای برخوردار می باشد؛ زیرا دولتها و حکومتها فراهم آورنده زمینه و شرایط رشد و تعالی جوامع می باشند و ملاکها و معیارهای ترقی و بالندگی جز به مدد دولت مقتندر حاصل نمی شود؛ بنابراین سعادت و شقاوت ملتها در گرو اصالت و اقتدار دولتها است طوریکه هیچ ملتی به کمال مطلوب خویش نمی رسد مگر در سایه یک حکومت فاخر و متعالی.

بی تردید همه ملتها به دنبال حاکمیت یک دولت، با همه ویژگیهای برتر هستند تا یک خلاً اساسی در جامعه بر طرف شود و پر واضح است که در طول تاریخ ملت‌های مختلف این آرمان بزرگ را تعقیب کرده اند و صد البته که این مهم را تکاپوی تاریخی مردم به طور واضح نشان می دهد؛ اما و هزار اما که در این تلاش طولانی یا هوا و هوس بی حد و حصر افراد ضعیف النفس و یا نبود یک الگوی مناسب فرصتها را به باد فنا داده و آرزوها را بر دلها نهاده.

اجزاء حکومت با عظمت امام مهدی موعود (عج) که در منابع آمده است از هر نظر برای مواجهه نظری با یک حکومت کاملاً فاخر و تأثیر گذار و آرمانی در اختیار ما است تا بتوانیم آنرا غایت تلاشهای خود قرار دهیم و به سمت آن حرکت کنیم که قطعاً آن حکومت متعالی به عنوان نماد تلاشها و فعالیتها در اجزاء کوشش دولتها تأثیر خواهد گذاشت و در اصلاح انها مؤثر خواهد بود.

مردم، حاکم و کارگزاران و قانون از ارکان حکومتها محسوب می شوند که نمونه بی نظیر آن در حکومت حضرت مهدی (عج) اتفاق افتاده است و همه عناصر تشکیل دهنده در این حکومت به صورت کاملاً منطقی و ایده آل در کنار هم قرار گرفته تا دولتی از هر نظر برجسته به نمایش گذاشته شود.

کلید واژه ها: ساختار، حکومت، دولت، مهدویت و ظهور.

۱. مقدمه:

در متابع اسلامی عصر ظهور چنان اصالتی دارد و از چنان جذابیتی برخوردار است که هر انسان متعهد و غیرتمندی را که نسبت به آلام بشریت حساس است را به خود جلب می کند تا هم لذت توصیف ببرد و هم از آن به عنوان نماد عزت و آزادگی و انسانیت بهره مند شود.

حکومت که ودیعه ای است الهی و اصالتاً به خداوند تبارک و تعالی تعلق دارد در سطح جوامع بشری از خاصیت بی نظیری برخوردار است و جامعه بشری بدون ابزار حکومت نمی تواند به حیات خود ادامه دهد طوری که پیامبر اسلام فرموده اند: الملک یبقی مع الکفر و لا یبقی مع الظلم و حکومت ابزاری است برای ایجاد نظم و امنیت و عدالت تا در جامعه انسانی ظلم نباشد که اگر در جامعه ای ظلم مستولی شود، آن جامعه از هم می پاشد و بقاء آن متزلزل می شود و نابودی آن حتمی خواهد

بود که امیرالمؤمنین علی (ع) می فرمایند:

"و لیس شیء أدعی إلى تغيير نعمۃ اللہ و تعجیل نقمته من إقامۃ علی ظلم؛ فإن اللہ سمیع دعوة المضطهدين و هو للظالمین بالمرصاد." (۱)

ترجمه: و هیچ چیز چون بر پا داشتن ستمی نعمت خدا را دگرگون نسازد و کیفر او را نزدیک نیارد؛ زیرا خداوند شنواز دعای ستمدیدگان و در کمین ستمگران است.

به هر حال اکثر انسان ها همیشه به دنبال بهترین نوع حکومت و حاکمیت هستند تا بتوانند مراقب و مواطن عزت و آزادگی و شرف انسانی خویش باشند به همین خاطر با چنگ و دندان مبارزه کرده و در طول تاریخ مدل های مختلف و متعددی از نوع حکومت را تجربه کرده اند و بارها و بارها به دنبال شعارهای متنوع راه افتاده اند و از افراد مختلفی پیروی کرده اند که شاید به آرزوی خویش برسند و گمشده ای خویش را پیدا کنند و کعبه مقصود را در آغوش کشند و فاتحه ظلم و ستم و نابرابری را بخوانند و در یک کلام انسانی زندگی کنند و محبور نباشند که تن به هر حقارتی بدھند.

بنابراین حکومت و دولت همیشه در طول تاریخ برای انسان مهم بوده و سیستم حکومتی فاخر یکی از آرزوها و آمال بشریت می باشد به همین خاطر است که آرمان شهر و مدینه فاضله از سوی کسانی که فکر می کردند انسان به طور معمول می تواند آرمان بزرگ حکومت فاخر را جامه عمل بپوشاند، ارائه گردید و اندر احوالات آن سخنرانی ها کردند و کتاب ها نوشته شدند و حتی خون و جان هدیه دادند؛ اما زیباترین و شوق انگیزترین دیدگاه عبارت است از اندیشه ای که معتقد است در نهایت حق بر باطل پیروز می گردد و ارزش های انسانی زمانی به صورت همه جانبه استقرار می یابد و جامعه ای ایده آل توسط شخصیتی مقدس و عالی شأن شکل می گیرد.(البته از دید مسلمان شیعه)

۲. نتایج پژوهش

پژوهش حاضر در صدد است که پس از بحث و بررسی به نتایج زیر دست یابد:

- ۱ نوع و ساختار حکومت در تعالی جوامع کاملا مؤثر می باشد.
- ۲ انسانها همیشه به دنبال استقرار یک حکومت فاخر بوده اند.
- ۳ نبود و یا عدم توجه به الگوهای مسلم، جهت و سمت و سوی فعالیتها را به بیراهمه برده است.
- ۴ اسلام بهترین نوع حکومت را توصیه و ساختار آن را ارائه می دهد.
- ۵ حکومت نبوی، علوی و مهدوی نمونه عینی آموزه های اسلامی می باشند.
- ۶ حکومتهای اسلامی بایستی با نصب العین قرار دادن آموزه های مهدوی از انحراف در مدیریت و تربیت جامعه اسلامی پیش گیری نمایند.

۳. تبیین مفاهیم

با توجه به اینکه واژه های ساختار، حکومت و مهدویت، سه ضلع اصلی مباحث ما را تشکیل می دهند، ابتدا لازم است این سه واژه کاملاً تبیین شوند تا بتوانیم پس از پی ریزی مناسب، ساختمان بحث را چنان که شایسته است بنا کنیم.

۱-ساختار یا نظام: ساختار در لغت به معنای ساخت، ساختمان و سازه آمده است.^(۲) نظام که از ریشه نظم گرفته شده است به معنی تألیف و ترکیب است.^(۳) به هر حال ساختار و نظام از معانی یکسانی برخوردار هستند طوری که در فارسی و عربی معادل یکدیگر می توانند قرار بگیرند و ساختار حکومت که منظور شکل حکومت است با نظام حکومت مفهوم واحدی را القا می نمایند، البته تفاوت این دو واژه این است که ساخت الزاماً نظم را القاء نمی کند و ساختار یک چیزی ممکن است منظم نباشد، به هر حال در مفهوم لغوی هنگامی که چیزی قرین دیگری شود یا دو شیء به هم ضمیمه گردند آن را نظم و ساخت می گویند البته در هر مورد نظم و ساخت معنای مخصوص خود را دارد، اگر چیزی استقامت نداشته باشد و قوام و ثبات در آن نباشد می گویند نظام و ساختار ندارد و نظام عبارت است از نخی که لوله یا دانه های تسبیح را در آن ردیف و تنظیم می کنند.

از همین مفاهیم لغوی می توان به معنای اصطلاحی ساختار و نظام پی برد که نظام و ساختار در هر چیزی عبارت است پیکربندی و ارتباط و تعامل اجزای آن چیز برای حرکت به سوی هدف یا اهداف مشخص.

۲-حکومت: از ریشه حکم در لغت به معنی منع برای تربیت و اصلاح آن آمده است، بازداشت از ظلم و تعدی، حکمت نیز از همین ریشه است که بر علمی اطلاق می شود که انسان را از فعل قبیح باز می دارد و حکمه یعنی لجام چهارپایان زیرا حیوان را مهار می کند.^(۴)

حکومت نیز به معنی بازداشت کسی از ظلم و تجاوز است این معنی در لسان العرب برای واژه حکومت نوشته شده است و اما اصطلاحاً حکومت دارای دو معنی است: یکی مشخص و دیگری مجرد؛

۱-حکومت به معنی مشخص آن، عبارت است از هیئتی مرکب از افرادی که کار اداره دولت را به عهده دارند... اینکه منتسکیو گفته است حکومت ها بر سه گونه است: جمهوری، سلطنتی و استبدادی، البته باید توجه داشت که قبل از منتسکیو ارسطو این تقسیم بندي حکومت را ارائه داده است، اشاره به همین معنی مشخص حکومت است که خود دارای دو قسم特 خاص و عام است. مقصود از معنی عام آن، تمام قدرت دولت است مثل قوه اجرائیه، قوه مقننه و قوه قضائیه؛ اما مقصود از معنی خاص آن، فقط قوه مجریه است...

۲-حکومت به معنی مجرد و انتزاعی آن عبارت است از فرمان روانی یا فن اداره امور و تدبیر و سیاست کارها^(۵) بنابراین حکومت عبارت است از ساختار قدرتی که با استفاده از سیاست های مناسب در یک جغرافیای مشخص، مردم و جامعه تحت کنترل و نظارت هستند تا به نحو شایسته تربیت شوند. البته در تفکر اسلامی حکومت حقی است الهی که بر اساس شرایطی به دیگران تفویض می شود. «یا داودُ اَنَا جعلناكَ خلیفَةً فِي الْأَرْضِ فَأَحَکُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَ لَا تَتَّبَعَ الْهُوَى فِي ضِلَّةٍ» عن سبیل اللهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضْلُّونَ عَنْ سبیل اللهِ لَهُمْ عذَابٌ شدیدٌ بِمَا نَسَوا يوْمَ الحِسَابِ.^(۶) ای داود ما تو را در زمین جانشین قرار دادیم پس میان مردم به حق داوری کن و از هوی و هوس پیروی مکن که تو را از راه به در می برد. قطعاً کسانی که از راه خدا به در می روند، به سزای آن که روز حساب را فراموش کرده اند، عذابی سخت خواهند داشت.«

«حکومت و ولایت اولاً و بالذات مختص به خدا است زیرا آفریدگار و مالک و صاحب اختیار همه موجودات است و هر حکومت و ولایتی باید به جعل و اعطاء او باشد مانند ولایت قبیله و اوصیاء و نواب خاصه ائمه هدی و نواب عامه حجت خدا که مجتهدین جامع الشرایط می باشند و ولایت قبیله منسوب از جانب مجتهدین جامع الشرایط و ولایت پدر و جد و عدول مؤمنین که به جعل الهی است و بیان آن در ذیل آید: آنی جاعل فی الْأَرْضِ خَلِيفَةً گذشت و حکم به معنی فصل خصومت یا تعیین حق و باطل یا بیان راه سعادت و شقاوت، هدایت و ضلالت، نجات و هلاکت است که همه از جانب حق و به امر او به وسیله پیغمبران و اوصیاء آنان اجرا می گردد و اختلافات مردم در امور دین و دنیا باید به وسیله حاکم و والی که خود نبی یا امام یا منصب از جانب آنان به نحو خاص یا عام است حل و فصل شود.»^(۷)

به هر حال در مفهوم حکومت معانی زیر مندرج است و یا بهتر بگوییم اساس خیمه حکومت عبارتند از:

۱. حاکم؛ ۲. مردم؛ ۳. قوانین؛ ۴. سرزمین

- ۳- مهدویت: مصدر جعلی مهدی، بنا بر اعتقادات مسلمانان طبق احادیث متعددی که در منابع شیعه و سنی وجود دارد از آل پیامبر (ص)، مهدی ظهر خواهد کرد که ایشان از نسل علی بن ابیطالب (ع) می باشند و بنا به اعتقاد شیعیان حضرت مهدی (عج) امام دوازدهم بوده و در غیبت به سر می بردند تا به اذن الهی فرج حاصل شود و با ظهور آن حضرت عدل و داد جهان گستر شود. البته مهدویت دورنمایی از یک سیستم حکومتی است با ویژگی های زیر:
- * حاکم آن امام معصوم و زبده خلائق است.
 - * کارگزاران آن افرادی کم نظیر هستند و در ایمان و تقوا سرآمد.
 - * این حکومت تابع قوانین اسلام و قرآن بوده، آن را موبه مو اجرا خواهد کرد.
 - * مردم در این نظام بی نظیر با سربلندی و عزت زندگی خواهند کرد.
 - * آسمان و زمین در وجود و سوره، چهره با برکت خود را نشان خواهد داد.

۴. ضرورت بحث:

با توجه به عطشی که در افکار عمومی جهان وجود دارد و همچنین نظر به فربه مباحث مهدویت و حکومت جهانی حضرت مهدی (عج) یکی از زیباترین و مؤثرترین منابع اسلامی که امروزه می توان به جهان عرضه کرد، معرفی حضرت مهدی (عج) و حکومت جهانی آن حضرت می باشد، حکومتی که نه فقط برای مسلمانان بلکه قرار است بر کل جهانیان هدیه شود و همه بشریت از نعمات آن بپره مند گردند.

در واقع عصر غیبت، عصر آمادگی برای تحولی عظیم در سطح جهان می باشد تا امام مهربانی ها ظهر کند در حالیکه بیعت هیچ ستمگری به گردن او نیست و او می آید تا کاخ ظلم و ستم را بر سر ستمگران ویران سازد و حامی مستضعفان باشد، بنابراین زمان ما هنگامه آشنایی و کسب معرفت نسبت به آن فرآیند و تحول بی نظیری است که برای بشریت اتفاق می افتاد. با توجه به اینکه بنا به اعتقاد مسلمین، اسلام دینی است جهانی و به باور شیعیان تشیع مکتبی است برای همه بشریت، ظهور آن منجی منظر و حکومت جهانی آن حضرت تحقق آرمان های بلند اسلام و قرآن می باشد که ائمه اطهار (ع) زمینه ساز و مهندس این طرز تفکر بوده اند و شیعیان تربیت شده ای این مکتب هستند که بزرگترین آرزوی مکتبی آنان تحقق این وعده الهی است که به همین خاطر خود را ملزم به ترویج این تفکر ناب می دانند. از سوی دیگر نمای جهان پیش رو نشان از نگرانی های فراوان است و به نظر می رسد آینده نزدیک ما آبستن فقر و نابرابری و پرخاشگری است و فساد و ظلم چهره عبوس خود را نشان می دهد، این در حالی است که صاحبان قدرت در جهان امروز نه تنها هیچ طرح مشخصی برای برون رفت از معضلات کنونی و مشکلات پیش رو را ندارند بلکه خود آتش آور معرکه شده اند و اصلاً به نظر می رسد که زبون تر از آن هستند که مشکلات جهانی را بر طرف نمایند. البته ای ن نظر شعارگونه است و علم اقتصاد نظر دیگری دارد که بحرانها و شکوفایی اقتصاد را در جهان توجیه می کند.

امید به آینده و ضرورت امنیت و صلح و انسان دوستی، بارقه های امیدی است که در قلوب انسانهای معهده شعله می کشد و ندای عدالت، عزت و شرف انسانی را در اذهان و اندیشه ها احیا نموده، انتظار یک حکومت عدالت گستر را در دل ها روشن می سازد.

مسلمانان به عنوان میراث دار اندیشه مهدویت، حامل و حامی تفکر تشکیل حکومت واحد جهانی هستند که با ویژگی های منحصر به فرد عامل از بین رفتن جنگ و ظلم و ستم و بی عدالتی می باشد و مردم دنیا از نعمت های الهی و منابع طبیعی به طور عادلانه برخوردار می گردند.

لازم است برای کام تشنہ بشریت آبی گوارا هدیه شود تا طعم شیرین این چشممه در کام انسان ها معجزه خود را نمایش دهد. آری مهدویت و حکومت جهانی حضرت مهدی (عج) معجزه اسلام است که حتی طرح ها و الگوهایی از آن در این جهان یأس خیز همچون دم مسیحایی است.

برای بھرہ مندی از آموزه‌های اسلامی و ایجاد تربیت انسانی بر اساس توصیه‌های دینی و مکتبی، حکومت بهترین ابزار بوده و عاملی است کلیدی برای اعمال برنامه‌های سازنده، البته حکومتی که به شکل مناسبی طراحی شده و از نظامی برجسته و فاخر برخوردار باشد.

۵. حکومت اسلامی در دوران غیبت

یکی از مهم ترین مباحث مربوط به دوران غیبت، بحث حکومت اسلامی و ارتباط آن با انتظار می باشد که اکثر فقهای شیعه تشکیل حکومت اسلامی را در عصر غیبت ضروری می دانند و معتقدند که فقها در دوران غیبت ولایت دارند و مناسب ترین افراد برای تشکیل حکومت و جاری نمودن احکام الهی می باشند. البته افراد معدودی نیط پیدا شده اند که دیدگاه تشکیل حکومت اسلامی را قبول نداشته اند و دلایل اصلی مخالفت آنها عبارت است از:

۱- برداشت نادرست از روایاتی که گسترش فساد و ظلم را از نشانه‌های ظهور معرفی کرده اند.

۲- استناد به روایاتی که در عصر غیبت هرگونه قیامی را محکوم می داند.

۳- تفسیر نادرست از امامت و رهبری و این تلقی غلط که تشکیل حکومت در دوران غیبت دخالت در امور مربوط به امامت است.

از جمله احادیث مورد استناد مخالفان تشکیل حکومت در عصر غیبت این فرمایش امام صادق (ع) است: کل رایه ترفع قبل قیام القائم (عج) فصاحبها طاغوت یعبد من دون الله (۸۹): هر پرچمی قبل از قیام قائم (عج) برافراشته شود، صاحب آن طاغوتی است که در برابر خدا پرستش می شود.

امام باقر (ع) فرموده اند: و انه ليس من احد يدعوا الى ان يخرج الرجال ان و سیجد من يبايعه و من رایه ضلاله صاحبها طاغوت (۹۰): هیچ کس مردم را تا خروج دجال فرا نمی خواند مگر اینکه افرادی یافت می شوند که با او بیعت کنند، هر کس پرچم گمراهی بر افراشت صاحب آن طاغوت است.

روایتی نیز از امام سجاد (ع) وجود دارد که می فرمایند: «و الله ما يخرج احد منا قبل خروج القائم، الا مثله كمثل فرخ من وكره قبل ان يستوى جناحاه فأخذته الصبيان» (۹۱): به خدا سوگند هیچ یک از ما پیش از قیام قائم (عج) خروج نمی کند، مگر اینکه مثل او مانند جوجه ای است که پیش از محکم شدن بال هایش از آشیانه پرواز کرده باشد، در نتیجه کودکان او را گرفته و با او به بازی پردازند.

ترددیدی نیست که این قبیل روایات نه به معنای محکومیت هر قیام و انقلابی است بلکه، قیامی را محکوم می کند که به طور دروغین ادعای مهدویت داشته باشد، بنابراین درخصوص حدیث اول امام صادق (ع) می فرمایند هر پرچمی که قبل از قیام قائم (عج) برافراشته شود صاحب آن طاغوت است مفهوم این فرمایش اگر قیام مردمی باشد منافات دارد با تجلیلی که آن حضرت از قیام های راستین مانند قیام زید بن علی (ع) داشتند. بنابراین در حدیث فوق اشاره‌ی حضرت به قیام هایی است که با ادعای کذب و دروغین مردم را به سوی خویش دعوت نمایند. این قبیل قیام های دروغین طاغوتی هستند.

در حدیث امام باقر (ع) نیز مسئله کاملاً روشن و مشخص است که امام می فرمایند: هر کس پرچم گمراهی برافرازد طاغوت است. که در این حدیث شریف به هیچ وجه قیام های عادلانه و حق طلبانه محکوم نشده اند.

در فرمایش امام سجاد (ع) نیز آن حضرت «احد منا» را قید آورده اند که اشاره حضرت به قیام ائمه معصومین (ع) می باشد نه قیام های حق طلبانه طول تاریخ و شاید دیدگاه حضرت این باشد که برای قیام یک امام معصوم فعلاً استعداد لازم در مردم وجود ندارد و کاگزاران و نیروهای زبده نیستند تا پا به پای امام معصوم حرکت کنند که البته علت غیبت و عدم قیام حضرت مهدی (عج) نیز همین می باشد و زمانی که استعداد لازم به وجود آمد و شرایط مهیا شد ظهور حتمی است. (الله اعلم) هرگونه روایت دیگری از این قبیل قطعاً چنین تحلیلی دارد و به دلیل روح تعالیم اسلامی و آموزه های اهل بیت (ع) ممکن نیست که مبارزات ظلم ستیزانه مسلمانان در طول تاریخ محکوم شود.

در هر حال با توجه به روایاتی از این قبیل و متقابلاً روایاتی که از قیام های زید بن علی (ع)، قیام توابین، قیام مختار و قیام ادريس بن عبدالله شهید فخر و ... تمجید نموده اند، سه دیدگاه اصلی وجود دارد:

۱-شیعیان در دوران غیبت فقط می توانند امر به معروف و نهی از منکر نمایند و نباید حکومت اسلامی تشکیل دهنند.

۲-نه تنها لازم نیست حکومت اسلامی تشکیل شود بلکه می بایست به فسادها، ظلم ها و تباہی در جامعه دامن بزنیم.

۳-منتظر مصلح خود باشد و زمینه را برای ظهور حضرت آماده کند، بنابراین تشکیل حکومت اسلامی ضرورت دارد زیرا بدون ابزار حکومت نمی توان زمینه سازی کرد.

با تأمل در قرآن کریم و احادیث معصومین (ع) در می یابیم که دو دیدگاه اول کاملاً مخالف آموزه های دین مبین اسلام می باشد و به شدت ناسازگار با اندیشه های بلند اسلام و آیات نورانی قرآن کریم است.

و اما دیدگاه سوم کاملاً مورد حمایت عقل و شرع می باشد. امام علی (ع) در جواب خوارج که حکومت را فقط منحصر در شأن الهی می دانستند فرمود: مردم به هر حال نیازمند امیر و زمامدار هستند، خواه نیکوکار باشد یا بدکار تا مؤمنان در سایه حکومتش به کار خویش مشغول باشند و کافران نیط بهره مند شوند و مردم در دوران حکومت او زندگی راحت داشته باشند، به وسیله او اموال بیت المال گردآوری شود و به کمک او با دشمنان مبارزه کنند. (۹۲)

بنابراین اصل حکومت اسلامی ضرورت عقلی دارد و اما نوع حکومت که مناسب ترین آن مورد تأیید عقلاً می باشد چیزی است که همیشه آرزوی خردمندان و متفکران بوده است.

۶. ضرورت حکومت اسلامی

نظر به اینکه انسان موجودی است مدنی و خواهان مدنیت که از فساد و هرج و مرج بیزار است و نظم و قانون را دوست دارد و از آن حمایت می نماید زیرا به دلیل طبیعت فزون خواه انسان اگر نظم و قانون نباشد خوی استخدامگر انسان به ظلم و ستم روی آورده و به بهره کشی از دیگران می پردازد بنابراین بایستی نظم و قانون حاکم باشد و همه افراد شر از وجود نظم و قانون حمایت می کنند البته پس از اثبات اصل ضرورت وجود نظم و قانون درخصوص نوع قانون بسته به اینکه افراد جامعه به دنبال چگونه نظمی در جامعه هستند و از قانون چه توقعی دارند نوع قانون را مشخص خواهد کرد و صد البته که در جامعه دینی به دلیل اینکه مردم خواهان تعالی و سعادت مادی و معنوی هستند قانونی را مطالبه می کنند که الهی و اصیل و حقیقی باشد و بتواند افراد جامعه را به شایستگی مهار و کنترل نماید تا به سعادت واقعی خویش برسند؛ اما در جامعه غیر دینی مسلمان افراد خواسته ای محدود از قانون دارند که عبارت است از فرهم آمدن امنیتی که بتواند به نظام اجتماعی خویش ادامه دهند و در سایه امنیت با خاطر آسوده زندگی کنند.

با توجه به خصوصیت انسان که علاوه بر جنبه طبیعی برخوردار از جنبه های اخلاقی و اعتقادی است ضرورت وجود قانون الهی احساس می شود تا در سایه این قانون کامل به مراتب شایسته خویش در اخلاق و اعتقادات برسد. زیرا جز خداوند متعال هیچکس به مصالح انسان واقف نیست و تنها خدای یگانه صلاحیت طرح قانون مناسب را برای انسان دارد.

به همین خاطر است که عطر خوش آموزه سیاسی و اجتماعی و حکومتی در جای جای منابع اسلامی و مخصوصاً قرآن کریم آشکارا به مشام می رسد و با طراوت دل انگیز جلوه گری می کند.

«هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ مَرْسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَ عَلَى الْدِينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ»(۹۳)؛ خداوند متعال پیامبرش را فرستاد تا با هدایت و دین حق مردم را هدایت کند و دینش را بر تمام مردم ها و حکومت ها پیروز گرداند اگر چه این غلبه و پیروزی به مذاق مشرکین خوش نیاید.

بر این اساس ضرورت تعیین حاکم اسلامی نیز اثبات می شود که برای پیاده ساختن آموزه های اسلامی افرادی واجد شرایط لازم هستند تا به عنوان متخصص دین، متولی قانون الهی گردد. «التحکم بین الناس بما أراك الله»(۹۴)

پیامبر (ص) می بایست بر اساس وحی الهی میان مردم حکومت کند، با توجه به مطالب گذشته ضرورت حکومت در عصر غیبت نیز مشخص می گردد زیرا در زمان غیبت نیز برای جلوگیری از هرج و مرج قانون و نظم لازم است و البته بهترین قانون

برای جامعه دینی و حتی جامعه بشری قانون الهی است. که اجرای این قانون الهی باید به دست مجریانی صورت پذیرد که آشنایی کافی و لازم به قوانین الهی را داشته باشند که همان ولی فقیه است. البته شایسته تذکر است که آنکه حاکم عصر غیبت است نه شخص فقیه بلکه شخصیت اوست یعنی فقاہت و عدالت است و فقیه امین و متولی اجرای دین است.

۷. ارکان حکومت

در هر نظامی از سیستم‌های حکومت سه رکن اساسی غیر قابل انکار است که این سه رکن مؤثر در نظام حکومتی ساختار و بدنی اصلی محسوب می‌شوند و تقریباً فرض حکومت بدون این سه رکن فرضی است محال و غیر قابل قبول که برای به وجود آمدن سیستم حکومتی اولاً حاکمیتی لازم است یعنی حکومت بدون حاکم نمی‌شود. ثانیاً: نقطه مقابل حاکم مردم هستند یعنی بافت و پیوندی مردمی که از اجزاء مختلف تشکیل شده و در تعامل پیچیده جامعه ای را به وجود می‌آورند و برای حفظ امنیت و جلوگیری از هرج و مرج نیازمند حکومت هستند. ثالثاً: قوانین و احکامی که ملاک عمل افراد باشد و بر اساس آن از افراط و تقریط جلوگیری شود.

بنابراین حاکم، مردم و قانون در هر حکومتی شناسنامه آن حکومت محسوب می‌شود و قوت و ضعف هر حکومتی در گروه قوت و ضعف این سه عامل اساسی است.

حال برای بررسی ساختار حکومت حضرت مهدی (عج) می‌بایست این سه عامل و ارکان اساسی تبیین شوند.

۱-حاکم حکومت مهدوی: حضرت مهدی (عج) به عنوان آخرین امام معصوم که در حال حاضر به صورت غایب از انتظار عمومی بوده و در پس پرده غیبت زندگی می‌کنند اوصاف و خصوصیاتی دارند که از هنگام ولادت تا هنگام ظهور بیان گردیده است.

ویژگی‌های جسمانی: پیشانی بلند و درخشان و روی سفید، دو چشم براق، دو کتف ستر، دو زانوی برگشته، در گونه راستش خالی، صورتی گندمگون، گردنی بسیار زیبا، دارای قامتی نه بسیار بلند و نه چندان کوتاه، چهار شانه، بینی کشیده، خالی زیبا بر گونه راست.

قوت فوق العاده امام رضا (ع) فرموده اند: «... و ان القائم هو الذى اذا خرج كان فى سن الشيوخ و منظر الشباب قوياً فى بدنـ حتى لو مـ يـ بـ دـ ءـ إـ لـىـ اـ عـ اـ ظـ شـ جـ رـ ةـ عـ لـىـ وـ لـوـ صـاحـ بـ يـنـ الجـ بـالـ لـتـ دـ كـ دـ كـتـ صـخـورـهـاـ ...»(۹۵): آن حضرت در سن پیران است و سیماهی جوان نیز و مندی آن حضرت به حدی است که اگر به بزرگترین سنگ‌ها دست اندارد آن را از جا می‌کند و اگر میان کوه‌ها نعره کشد سنگ‌ها از هم می‌پاشد.

حضرت علی (ع) می‌فرماید: «يخرج رجل من ولدی فى آخر الزمان ابيض اللون مشرب بالحمره، مبدح البطن، عريض الفخذين، عظيم مشاش المنكبين، بظهره شامتان: شامه على لون جلده و شامه على شبه شامه النبي (ص)...»(۹۶): مردی از فرزندان من در آخر الزمان قیام می‌کند، رنگش سفید و آمیخته به سرخی و شکمی برآمده دارد، ران‌های سنبر و شانه‌هایی قوی دارد، به پشت او دو خال است، یکی رنگ یوست است و دیگری مثل مهر نبوت پیامبر (ص)...؛ باز حضرت علی (ع) فرموده اند: «... و هو الرجلُ أَجْلَى الْجَبَّيْنِ، أَقْنَى الْأَنْفِ، صَخْمُ الْبَطْنِ، أَزِيلُ الْفَخْذَيْنِ، يَفْخَذِي الْيَمَنِيَّ شَامَهُ، أَفْلَجُ الثَّنَاءِيَا...»(۹۷): او مردی بلند پیشانی و بینی باریکی دارد که میانش قدri برآمده است، شکمش برآمده، ران‌هاش درشت و پهن است، خالی بر ران راست او قرار دارد، میان داندان‌های پیشین او فاصله است...

۸. ویژگی‌های شخصیتی و اخلاقی آن حضرت:

نکته اول اینکه آن حضرت ولادتی مخفی داشتند که این سنت انبیاء است، مثل حضرت ابراهیم (ع) که مخفی زاده شد. امام صادق (ع) می‌فرمایند: «انـ لـ صـاحـ بـ هـ ذـ اـ الـ اـمـرـ بـيـتـاـ يـ قالـ لـهـ بـيـتـ الـ حـمـدـ فـيهـ السـرـاجـ يـزـهـرـ مـنـدـ وـلـدـ إـلـىـ يـوـمـ يـقـومـ بـالـسـيـفـ لـايـطـفـاـ»(۹۸): برای صاحب این امر خانه‌ای است که به آن بیت الحمد می‌گویند در آن چراغی است که از هنگام ولادت روشنی می‌بخشد تا روزی که با شمشیر قیام کند.

آن حضرت پایان بخش سلسله امامت است که خود حضرتش فرمودند: «أَنَا خَاتِمُ الْأُوْصِيَاءِ وَبِي يَدْفَعُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَ الْبَلَاءَ مِنْ أَهْلِي وَشِيعَتِي»^(۹۹): من خاتم اوصياء هستم که خداوند به وسیله من، بلا را از اهل و شیعیانم دور می سازد.

پیامبر (ص) فرمودند: معاشر الناس إِنَّ نَبِيًّا وَ عَلَى وَصْيٍ أَلَا إِنَّ خَاتَمَ الْأُئْمَةِ مِنَ الْقَائِمِ الْمَهْدِي...^(۱۰۰): ای مردم! من پیامبرم و علی جانشین من است، آگاه باشید که خاتم الائمه، قائم مهدی از ماست.

آن حضرت به هنگام ظهور بسیاری از میراث انبیاء را به همراه دارد از جمله: پیراهن رسول خدا و عمامه آن حضرت و همچنین زره ایشان و سلاح و پرچم آن حضرت را به همراه خواهد داشت، سنگ و عصا و تشت قربانی حضرت موسی (ع) و انگشتی حضرت سلیمان (ع).

حضرت علی (ع) از پیامبر (ص) نقل فرمودند: «الْمَهْدِيُّ مِنْ وَلَدِيْ، تَكُونُ لَهُ غَيْبَةُ وَحِيرَةٍ، يَضْلُّ فِيهَا الْأَمْمَ يَأْتِي بِذِخِيرَةِ الْأَنْبِيَاءِ فِيمَلَأُهَا عَدْلًا وَ قَسْطًا كَمَا مُلْتَثَ جُورًا وَ ظُلْمًا»^(۱۰۱): فرزندم مهدی (ع) یک غیبت و حیرتی دارد که امته ها در آن گمراه شوند. او با میراث و ذخیره انبیاء می آید و زمین را پر از عدل و داد می کند در حالی که از ظلم و جور پر شده است.

البته بايستی توجه داشت که آوردن میراث انبیاء دو کارکرد عمدۀ دارد که یکی این است که این میراث حجت حقانیت آن حضرت می باشد و دیگر اینکه حضرت مهدی (ع) آرزوی همه انبیاء را به بار می نشاند و محقق می سازد.

از دیگر ویژگی های آن حضرت این است که بیعت هیچ احمدی را به گردن ندارد. حضرت علی (ع) می فرماید: «أَنَّ الْقَائِمَ مِنَّا إِذَا قَامَ لَمْ تَكُنْ لَأَحَدٍ فِي عَنْقِهِ بِعِيهِ فَلَذِكَ تَخْفِي وَلَادَتِهِ وَ يَغْيِبُ شَخْصَهُ»^(۱۰۲): قائم از ما اهل بیت، وقتی قیام کند، بیعت احمدی بر گردن او نیست و به همین خاطر ولادتش مخفی نگه داشته می شود و شخص او غایب است.

حضرت امام زمان (ع) برخوردار از عمری طولانی است. امام حسن مجتبی (ع) فرمود: «ذَاكَ التَّاسِعُ مِنْ وَلَدِ أَخِي الْحَسَنِ ابْنِ سَيِّدِ الْإِمَامِ يَطْبِيلُ اللَّهُ عَمَرَهُ فِي غَيْبَتِهِ ثُمَّ يَظْهَرُ بِقُدرَتِهِ فِي صُورَهِ شَابٌ ابْنُ دُونِ الْأَرْبَعِينِ سَنَهُ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱۰۳): او نهمنین نسل از فرزندان برادرم املم حسین (ع) است که فرزند سرور کنیزان است، خداوند عمر او را در دوران غیبت طولانی می گرداند، سپس با قدرت خویش او را در سیمای جوانی که کمتر از چهل سال دارد ظاهر می سازد تا بدانند که خداوند بر هر کاری تواناست.

۹. حضرت امام مهدی (ع) شیطان را می کشد.

وهب بن جمیع می گوید: از حضرت امام صادق (ع) پرسیدم: این که خداوند به شیطان فرمود: فإِنَّكَ مِنَ الْمُنْتَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ^(۱۰۴): خداوند فرمود: آری به تو (شیطان) مهلت داده خواهد شد تا هنگام وقت معین و روز معلوم، این وقت معلوم چه زمانی خواهد بود؟ فرمود: آیا پنداشته ای این روز روز قیامت است؟ خداوند تا روز قیام قائم ما به شیطان مهلت داده است. وقتی خداوند او را مبعوث می کند و اجازه قیام می دهد، حضرت به مسجد کوفه می رود، در آن هنگام شیطان در حالی که با زانوان خود راه می رود، به آن جا می آید و می گوید: ای وای بر من از امروز!

حضرت مهدی (ع) پیشانی او را می گیرد و گردنش را می زند و آن هنگام، روز وقت معلوم است که مهلت شیطان به پایان می رسد.^(۱۰۵)

نزول حضرت عیسی (ع) و اقتدا به حضرت مهدی (ع) نیز یکی دیگر از ویژگی های امام زمان (ع) محسوب می شود. امام صادق (ع) به ابوبصیر فرمودند: یا ابوبصیر هو الخامس من ولد ابینی موسی، ذلک ابن سیده الاما، یغیب غیبه یرقاب فیها المبطلون، ثم يظهره الله عز و جل فيفتح الله على مشارق الأرض و مغاربها و ينزل روح الله عيسى بن مريم فيصلى خلفه و تشرق الأرض بنور ربها^(۱۰۶): ای ابوبصیر او پنجمین از فرزندان پسرم موسی است. او فرزند سرور کنیزان است و غیبیتی کند که باطل جویان در آن تردید کنند، پس خداوند متعال او را ظاهر سازد و به دست او شرق و غرب عالم را بگشاید و حضرت عیسی (ع) فرود آید و پشت سر آن حضرت نماز گذارد و زمین به نور پروردگارش روشن گردد.

ایجاد حکومت واحد جهانی نیز از ویژگی های آن حضرت است که امام محمد باقر (ع) می فرمایند: «الْقَائِمُ بِنَا مُنْصُورٌ بِالرَّاعِبِ، مُؤْيِدٌ بِالنَّصْرِ، تَطْوِي لِهِ الْأَرْضَ وَ تَظْهَرُ لِهِ الْكُنُورُ، يَبْلُغُ سُلْطَانَهُ الْمَشْرُقَ وَ الْمَغْرِبَ وَ يَظْهَرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ

ولو کره المشرکون فلا يبقى في الأرض خراب إلّا قد عمر و ينزل روح الله عيسى بن مریم فیصلی خَلَفَهُ»(۱۰۷): قائم ما با افکنند بیم و هراس در دل ستمگران، یاری می شود و با حمایت الهی تأیید می گردد، زمین برایش خاضع و تسليیم می گردد و گنج ها برایش نمایان می شود. حکومت او شرق و غرب را فرا می گیرد، خداوند به وسیله او دینش را بر تمامی ادیان چیرگی و غلبه می بخشد، هرچند مشرکان کراحت داشته باشند در عصر ظهور در زمین خرابی و ویرانی نمی ماند، مگر آنکه آباد می شود، عیسی بن مریم فروود می آید و پشت سر او نماز می گذارد.

با استقرار حکومت واحد جهانی توسط آن حضرت حال نوبت آکنده کردن زمین از عدل و داد است که فقط توسط امام مهدی (عج) اتفاق می افتد که امام علی (ع) فرمودند:...الحادی عشر من ولدی هو المهدی الذي يملأ الأرض عدلاً و قسطاً كما ملئت جوراً و ظلماً.(۱۰۸): یازدهمین از فرزندانم مهدی است که زمین را از عدل و قسط آکنده می سازد، آن گونه که از جور و ظلم پر شده است. البته روایات مختلفی در این خصوص وارد شده است.

بنابراین حاکم جامعه مهدوی امام معصومی است که از سوی پروردگار متعال مأموریت دارد زمین را پر از عدل و داد کند و ظلم را ریشه کن سازد، این حاکم برجسته از هر نظر انسان بی نظیری است که توامندی های فوق العاده دارد و ویژگی های جسمی و خصوصیات اخلاقی و رفتاری ایشان در کمال مطلوب و مایه به بار نشستن آرزوها و آمال بشریت در طول تاریخ خواهد بود. او فقط بنده خدا است و به همگان به مهربانی نگاه می کند این در حالی است که حاکمان جهان به فکر استثمار و استبداد هستند هدف آن حضرت آسایش مردم، آزادگی و معنویت و بندگی خداوند متعال است. آن حضرت صالح ترین انسانی است که ظلم و فقر و پریشانی، نا امنی و بی عدالتی را از بین می برد.

آری همه پیامبران و حاکمان الهی به دنبال ایجاد چنین شرایطی بودند تا بشریت طعم شیرین عبودیت و بندگی الهی را بچشد و زیبا زندگی کند که به وسیله امام مهدی (عج) محقق خواهد شد.

۲-مردم: بی تردید آحاد جماعتی که اجتماع و امت اسلامی را تشکیل می دهند در نظام اسلامی مردم محسوب می شوند که حکومت و حاکم و کارگزاران و قانون به خاطر آنها به وجود آمده اند تا در جامعه اسلامی مدیریت کنند و موجب پیشرفت و تربیت شوند. به هر حال مردم در نظام اسلامی صرفاً یک جمعیت منفعل نیستند بلکه فعالانه در نظام اسلامی نقش آفرینی می کنند و طبق تکالیف شرعی عمل می کنند واجبات را انجام می دهند از محramات پرهیز می کنند و در حرکت رو به جلو جامعه اسلامی رسالت و مسؤولیت خویش را به عهده می گیرند و از جامعه جدا نمی شوند و بی تفاوت نیستند؛ اما اتفاقاً به همین دلیل که فرد مؤمن و معتقد رسالت خویش را و مسؤولیت خود را می فهمد و فعالانه در صدد ایفای نقش است ایجاد تضاد و تعارض می کند که در آن یک طرف می شود جبهه حقیقت و طرف دیگر جبهه باطل و فریب و دروغ مردم که حاکمان و کارگزاران نیز که از میان آنها بر می خیزند دچار تعارضاتی هستند که برخی از این تضاد و تعارض درونی است و برخی دیگر تعارض ظاهر و بیرونی و اما تعارض درونی عبارتند از: ۱- مشکل رابطه بشر با خدا، خود و دیگران ۲- احساس تنهایی در میان انبیوه جمعیت ۳- شدت سرخوردگی و کثرت اضطراب ها ۴- احساس محدودیت زیرا اکثر مردم فکر می کنند به آنچه می خواهند در جهان نمی رستند ۵- ماشین زدگی و جدایی اعتقادی ۶- تخدیر و تخطیه فطرت؛ و اما تعارضات بیرونی عبارتند از: ۱- بینش های گوناگون ۲- جناح بازی و تخریب.

همین تعارض ها و تضاد ها است که باعث می شود تعادل و توازن در جهان نباشد و جهل و فقر و مرض همه جا را فرا بگیرد و ظلم در عالم مسلط شود که در نهایت موجب می شود ارزش انسانی و عیار آدمیت به شدت سقوط نماید و زور مداران پنجه در پنجه شوند.

مردم در یک جامعه ظالمانه که تضاد و تعارض در آن جاری است دچار انواع تبعیض ها هستند اعم از تبعیض سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی که رهاوید آن جنگ و خونریزی است. مردم نیز در برابر این تضاد و تعارض یا تمکین می کنند و سر سپرده می شوند و یا در حالت اعتراض قیام می کنند و وارد مبارزه می شوند، آرزو و آمال مردم در مواجهه با این تبعیض و تعارض ها این است که روزی از این مخصوصه خلاص شوند و ساحل امنی برای آنها ایجاد شود که در اطراف این مسئله دیدگاه های مختلفی به وجود آمده است، برخی خوش بینانه و برخی بد بینانه؛ اما اسلام در این خصوص نظر خاصی دارد که

مردم مسلمان نیز با الهام از این دیدگاه خود را برای امری بزرگ همیشه آماده نگه می دارند و در جهت تحقق آن آرمان با امید فعالیت می نمایند.

اسلام نسبت به آینده بشر خوش بین است و پیروزی حق و عدالت را به باطل و عده می دهد و پدید آمدن عصری طلایی را به مردم نوید می دهد.

اسلام به ما می آموزد که مردم ضعیف و ستم کشیده وارث و حاکم زمین خواهند شد و عمر استعمار و استثمار جاودانه نیست نظام های ظالمانه از بین می روند و نظام عدل الهی در جهان حاکم می شود. حکومتی پدید می آید که بر اساس عدل و انصاف حکم می راند و مردم از مواهب الهی در حد نیاز خویش بهره مند می شود و هیچ کس محروم نمی ماند و نظام طبقاتی و ستمگر از بین می رود.

بنابراین در حکومت مهدوی مردم عزیز و محترم هستند و ولی نعمت محسوب می شوند که همه شرایط مهیا گردیده است تا آنان اکرام شوند و از انسانیت دلچسپی شود و انسانها به انسانیت خویش ببالند.

پس به حق می توان گفت که حکومت مهدوی یک حکومت مردمی است و مردم در این حکومت نقش محوری دارند و کاملاً از عنایات حکومت حق برخوردارند.

امکانات حکومت مهدوی دم دست و کاملاً در اختیار مردم است و هیچ کس محروم نمی شود و همگان برخوردارند. با گسترش تولید و توسعه برکات و همچنین توزیع عادلانه رفاه عمومی ایجاد خواهد شد و در تمام زمینه های اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اخلاقی آرزوهای بشر به بار خواهد نشست.

کارگزاران: مسلماً برای انجام کار بزرگی که در حکومت مهدوی می خواهد صورت بگیرد در کنار حضرت مهدی (ع) افرادی لازم است تا به عنوان یار و انصار و کارگزاران آن حضرت به انجام امور مختلف بپردازند و اهداف قیام را پیش ببرند و البته این کارگزاران می بایست در خصایص و ویژگی ها لازم است به رهبر و امامشان بسیار نزدیک باشند و از حیث معرفت و ایمان و اخلاق شایستگی حضور در محضر امام معصوم را داشته باشند و دستورات و اوامر امام عدالت پیشه را با حال و دل پذیرا باشند. که در روایات مختلف از این افراد یاد شده است و به مشخصات و ویژگی های آنان پرداخته اند.

۱۰. ویژگیهای یاران امام زمان (عج):

۱- در تفسیر آیه ۸ سوره هود که می فرماید: «و لئن احرفا عنها العذاب الى امه معدوده» امام صادق (ع) فرمودند: ان الأمة المعدودة، هم أصحاب المهدی فی آخر الزمان، ثلاثة عشر رجلاً كعده اهل بدرا، يجتمعون في ساعه واحده كما يجتمع قزع الخريف»(۱۰۹): امام صادق (ع) فرمودند: امت معدوده در آیه شریفه اصحاب حضرت مهدی (ع) در آخر الزمان هستند که سیصد و سیزده نفر به تعداد یاران پیامبر (ص) در جنگ بدر هستند، در یک ساعت همچون ابرهای پراکنده پاییزی گرد حضرت جمع می شوند.

۲- از امام صادق (ع) در مورد آیه ۱۴۸ سوره بقره «فاستبقوا الخيرات اينما تكونوا يأت بكم الله جميعاً» آورده اند که فرمود: يعني اصحاب القائم، الثلاثهاء و بعض عشره و هم - والله - الأمة المعدوده، يجتمعون في الساعه واحده كقزع الخريف»(۱۱۰) این آیه اشاره دارد به سیصد و چند ده نفر از یاران حضرت مهدی (ع) که به خدا سوگند آنان در شماره اندک هستند اما در کارآیی و ایمان و شکوه معنوی، بسیار، همچون ابرهای پاییزی ظرف یک ساعت از سراسر گیتی دور حضرت جمع می شوند.

۳- امیر مؤمنان علی (ع) می فرمایند: «يجتمعون قزع الخريف من القبائل، ما بين الواحد و الاثنين و الثلاثه والأربعه و الخمسه و السنه و السبعه و الثمانيه و التسعه و العشره»(۱۱۱): یاران آن حضرت همچون ابرهای پراکنده پاییزی از نقاط و قبایل و نژاد های مختلف یکی یکی، دوتا دوتا ... ده نفر ده نفر در کنار آن حضرت جمع می شوند.

۴- امام باقر (ع) می فرمایند: «اصحاب القائم ثلاثة عشر رجلاً، اولاد العجم، بعضهم يحمل في السحاب نهاراً، يصرف اسمه و اسم ابیه و نسبه و حلیته و بعضهم نائم على فراشه، فیوافیه في مکه على غير ميعاد»(۱۱۲): اصحاب آن حضرت

سیصد و سیزده مرد هستند، برخی از آنها روی ابر برده می‌شوند در روز روشن در حالی که نام و نشان و حسب و نسب آنان شناخته شده است و برخی از بستر خویش ناگاه به خدمت حضرت برده می‌شوند بدون اینکه خبر داشته باشند.

- ۵- علی (ع) می‌فرمایند: «ان اصحاب القائم شباب لاکهول فیهم ألا كالكحل في العین، او كالملح في الزاد و أقل الزاد الملح»(۱۱۳): یاران حضرت جوان هستند و سالخورده در میانشان اندک است همچون سرمه در چشم یا نمک در طعام و کمترین جزء طعام نمک است.

۶- حضرت علی (ع) فرمودند: «...فيجمع الله تعالى له قوماً، قرع كقزع السحاب، يؤف الله بين قلوبهم، لا يستوحشون من أحد ولا يفرحون بأحد يدخل فيهم، على عده أصحاب بدر لم يسبقهم الأولون و لا يدركهم الآخرون...»(۱۱۴): خداوند گروهی را کنار آن حضرت جمع می‌کند که همچون ابرهای پراکنده پاییزی به هم پیوسته می‌گردند. میان دلهای آنان پیوندی از مهر و ایمان به وجود می‌آورد که نه از قدرتی می‌هراسند و نه به خاطر پیوستن فرد یا قدرتی به گروهشان دچار شادمانی و غرور می‌گردند، شمارشان به عدد یاران پیامبر (ص) در بدر است و از نظر مقام و منزلت نه گذشتگان از آنان سبقت جسته اند و نه آیندگان به آنان می‌رسند.

- ۷- امام صادق (ع) می‌فرماید: فيصيير اليه أنصاره من اطراف الأرض، تطوى لهم طيا، حتى يبايعوه.(۱۱۵): یاران آن حضرت از گوشه و کنار به سوی او می‌شتابند و زمین زیر پای آنها در هم می‌پیچد تا هرچه سریعتر با آن حضرت بیعت نمایند.

- ۸- مفضل بن عمر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمودند: اذا اذن الامام دعا الله باسمه العبراني فأيتاحت له صحابته الثلاثيه و ثلاثة عشر قزع الخريف فهم أصحاب الألوية منهم من يقد من فراشه ليلاً فيصبح بمكه و منهم من يرى يسير في السحاب نهاراً يعرف باسمه و اسم أبيه و حليته و نسبة، قلت جعلت فذاك أيهم اعظم ايماناً؟ قال: الذي يسير في السحاب نهاراً و هم النفقودون وفيهم نزلت هذه الآية «أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا»(۱۱۶): هنگامی که آن حضرت اذن ظهور دریافت کند، خداوند را می‌خواند و یاران او که ۳۱۳ نفر هستند همچون ابرهای پراکنده پاییزی گرددش حلقه می‌زنند، اینها یاران زبده حضرت محسوب می‌شوند که برخی شبانه از بستر خویش، فردا در مکه رکاب حضرت هستند و برخی روزانه بالای ابرها سیر می‌کنند با نام و نشانی مشخص. راوی می‌پرسد: فدایت شوم کدام یک از این دو گروه برجسته ترند؟ می‌فرماید: گروهی که روزانه بالای ابر سیر می‌کنند، که در حق آنها آیه شریفه نازل شده است هرجا باشید خداوند شما را گرد هم می‌آورد.

- ۹- فضیل بن یسار از امام صادق (ع) نقل می‌کند که فرمودند: لَهُ كثُرٌ بِالظَّالَقَانِ مَا هُوَ بِذَهَبٍ وَ لَا قَضَهٍ وَ رَأْيَةٌ لَمْ تُنْشَرْ مِنْدُ طُوَيْتَ وَ رَجَالٌ كَأَنَّ قُلُوبَهُمْ رُبَرٌ حَدِيدٌ لَا يَشُوبُهَا شَكٌ فِي ذَاتِ اللَّهِ أَشْدُدُ مِنَ الْحَجَرِ، لَوْ حَمَلُوا عَلَى الْجِبَالِ لَأَزَالُوهَا لَا يَقْصِدُونَ بِرَايَتِهِمْ بَلَدَهُ إِلَّا خَرَبَوْهَا كَأَنَّ عَلَى خُيُولِهِمُ الْعِقبَانَ، يَتَمَسَّحُونَ بِسَرَاجِ الْإِمَامِ (ع) يَطْلَبُونَ بِذَلِكَ الْبَرَكَةَ وَ يَحْفُونَ بِهِ يَقْوَتَهُ بِأَنْفُسِهِمْ فِي الْخَرُوبِ وَ يَكْفُونَهُ مَا يُرِيدُ فِيهِمْ رِجَالٌ لَا يَنَامُونَ أَلَيْلًا، لَهُمْ دَوِيٌّ فِي صَلَاتِهِمْ كَدَوِيٌّ النَّحْلِ يَبِيَّتُونَ قِيَاماً عَلَى أَطْرَافِهِمْ وَ يُصْبِحُونَ عَلَى خُيُولِهِمْ رُهَبَانٌ بِاللَّيْلِ لُيُوتٌ بِالنَّهَارِ هُمْ اطْوَعُ لَهُ مِنْ أَلَامِهِ لِسَيِّدِهَا كَالْمَاصِبَيْحِ كَأَنَّ قُلُوبَهُمُ الْقَنَادِيلُ وَ هُمْ مِنْ حَشَيَّهِ اللَّهِ مَشْفَقُونَ يَدْعُونَ بِالشَّهَادَهِ وَ يَتَمَنَّونَ أَنْ يَقْتَلُوْا فِي سَبِيلِ اللَّهِ شِعَارُهُمْ يَا لَثَارَاتِ الْحُسَينِ. إِذَا سَارُوا يَسِيرُ الرُّغْبُ أَمَاءِهِمْ مَسِيرَهُ شَهَرٌ، يَمْشُونَ إِلَى الْمَوْلَى إِرْسَالًا بِهِمْ يَنْصُرُ اللَّهُ أَمَامُ الْحَقِّ»(۱۱۷).

برای آن حضرت گنجی است در طالقان نه از طلا و نقره، مردانی که قلوبشان پاره های آهن است و استوارند و هرگز درباره خداوند دچار شک و تردید می‌شوند، اگر بر کوهها هجوم آورند آن را متلاشی می‌کنند، به هرجا حمله کنند پیروزمندند، چنان به امامشان وفا دارند که زین اسب حضرت را مسح می‌کنند و از آن برکت می‌خواهند متکی به نفس، شب زنده دارند و اقامتگاهشان همچون کندوی زنبور عسل است. راهبان شب و شیران روز هستند، از خوف خدا لرزاند و آرزویشان شهادت است و شعارشان یا لثارات الحسین وقتی پیشروی می‌کنند رعب آنان یک ماه پیشتر در دل دشمنان می‌افتد ...

- ۱۰- ابوخالد کابلی از امام محمد باقر (ع) نقل کرده اند که فرمودند: «... هو والله المضطَرُ في كتاب الله في قوله أَمَنَ يجيئ المضطَرُ إذا دعاه و يكشفُ السوءَ و يجعلكم خلفاء الأرض فيكونُ أَوْلُ مَنْ يَبَايِعُهُ جَبَرَيْلَ ثمَ امثلاً ثَمَائِهِ و الثَّلَاثَةِ عَشَرَ فَمَنْ كَانَ

ابتلى بالمسير وفى و من لم يبتلى بالمسير فقد عن فراشه و هو قول امير المؤمنين صلوات الله عليه هم المفقودون عن فرسهم و ذلك قول الله فاستبقو الخيرات أين ما تكونوا يأت بكم الله جمياً، قال الخيرات الولايه؛ و قال فى موضع آخر و لكن أخذنا عنهم العذاب إلى أمم معذوبه و نعم و الله اصحاب القائم (ع) يجتمعون والله إليه فى ساعه واحده فإذا جاء إلى البيداء يخرج اليه جيش السفيانى فيأمر الله الأرض فتأخذ بأقدامهم و هو قوله و لو ترى إذ فزعوا فلا فوت و أخذوا من مكان قريب و قالوا آمنا به، يعني القائم من آل محمد (ص) و آن لئم الشتاوش من مكان بعيد و جبل بينهم و بين ما يشتهرون يعني آلا يعبدوا كما فعل بأشياعهم من قبل يعني من كان قبلهم هلكوا، إنهم كانوا في شك مريب (۱۱۸)؛ اول کسی که با حضرت بیعت می کند جبرئیل است و بعد از او سیصد و سیزده نفر که هرکس از یاران آن حضرت حرکت کرد، همان ساعت به مکه و به حضور او می رسد و هرکس در خواب مانده و به راه نیفتداده باشد در بسترش ناپدید گردیده و در حضور ایشان حاضر می شود و همان است که حضرت على (ع) فرمودند: ناپدیدشگان در بستر خود.

۱۱- على بن ابي حمزه از امام صادق (ع) نقل کرده اند که فرمود: بینا شباب الشیعه علی ظهور سطوحهم نیام اذ توافوا إلى صاحبهم فی لیله واحده علی غیر میعاد فیصبحون بمکه (۱۱۹)؛ به هنگام ظهور آن حضرت، جوانان شیعه همانگونه که در پشت بامها یشان خوابند. همگی یک شب بدون وعده قبلي در سحرگاه در مکه حاضر می شوند.

۱۲- حضرت على (ع) فرمودند: «...ألا و ان المهدى أحسن الناس خلقا و خلفا، ثم اذا قام، يجتمع اليه اصحابه، على عده اهل بدر و هم ثلاثة عشر رجلاً، كأنهم ليوث قد خرجوا من غاباتهم، مثل زيرالحديد، لو أنهم همّوا با زاله الجبار الرواس لازوالها عن مواضعها فهم الذين وحدوا الله حق توحيد، لهم بالليل اصوات كأصوات الثوا كل خوفاً و خشيه من الله تعالى قوام الليل، صوام النهار، كنما رياهم اب واحد و ام واحدة، قلوبهم مجتمعه بالمحبه و النصيحه ألا و إنى اعرف أسماءهم و أماصارهم ...» (۱۲۰)؛ مهدی (ع) در خلق و خلق بی نظیر است، به هنگام قیام یاران آن حضرت که ۳۱۳ نفر به عدد یاران پیامبر (ص) در جنگ بدر هستند همچون شیر گرد او حلقه می زند چونان پاره آتش اگر اراده کنند کوه ها را متلاشی می کنند. به حق موحد هستند، شب ها صدای ناله آنان مادر فرزند مرد را می ماند. همانند هم هستند گویی از یک پدر و مادر زاده شده اند؛ و دلهایشان لبریز از مهر و محبت است که من نامشان را می دانم و شهرهایشان را می شناسم.

۱۳- امام باقر (ع) فرمودند: «بایع القائم (ع) بین الرکن و المقام ثلاثة وئيف، عده اهل بدر، فيهم النجباء من اهل مصر والأبدال من اهل الشام والأخيار من اهل العراق» (۱۲۱)؛ بین رکن و مقام سیصد و چند نفر به عدد یاران بدر با حضرت مهدی (ع) بیعت می کنند، چهره های برجسته از مصر و شایستگانی از شام و خوبانی از عراقند.

۱۴- حذیفه از پیامبر (ص) نقل می کند که فرمودند: «اذا كان عند خروج القائمه، ينادي مناد من السماء: أيها الناس، ان الله قطع عنكم مده الجبارين و ولی الأمر خير امه محمد صلی الله عليه و آله و سلم فألحقو بمکه، فيخرج النجباء من مصر و الأبدال من الشام و عصائب العراق. رهبان بالليل، ليوث بالنهار، کان قلوبهم زير الحديد فيبا يعنيه بین الرکن و المقام» (۱۲۲)؛ پس از ندای آسمانی برای پایان کار ستمگران اهل فضیلت از مصر و مردان استوار از شام و جوانانی از عراق بین رکن و مقام با آن حضرت بیعت می کنند که زاهدان شب و شیران روز هستند دلهایشان پاره آهن است.

با توجه به مجموعه روایاتی که بیان گردید ویزگی های زیر را می توان برای یاران آن حضرت مطرح کرد.

- ۱- کاملاً شناخته شده اند.
- ۲- بی نظیر هستند.
- ۳- حضور آنان در مکه به صورت طی الارض خواهد بود.
- ۴- در اوج یقین و اخلاص هستند.
- ۵- کاملاً امام خویش را قبول دارند و در رکاب او جانبازی می کنند.
- ۶- زاهدان شب و شیران روز هستند.
- ۷- انسان های بصیر و آگاه هستند و در اوج آگاهی به سر می برنند.
- ۸- اکثراً جوان هستند.

- ۹ دل هایشان به هم پیوسته است و اتحاد و برادری دارند.
- ۱۰ مشتاق شهادت هستند.
- ۱۱ مسؤولیت پذیرند.
- ۱۲ شعارشان یا لثارات الحسین است.
- ۱۳ مغورو نیستند اما وحشت نیز در دل آنها راه ندارد.
- ۱۴ از شهر های مختلف در بین رکن و مقام گرد هم می آیند.
- ۱۵ ولایتمدار هستند.

۳- قانون: همه احکام و برنامه ها و قوانین مهدوی بر اساس عدل و در چارچوب انسانیت طراحی شده است و کاملاً الهی است. در جامعه مهدوی همه چیز بر اساس مبانی عادلانه در جای خویش قرار می گیرد و اجزاء زندگی انسان مالامال از عدل و انصاف می شود.

امام صادق (ع) فرمودند: «مهدی (ع) عدالت را وارد خانه های مردمان می کند همچنان که سرما و گرما وارد خانه می شود و عدالت او همه جا را فرا می گیرد» (۱۲۳)

به نظر می رسد که اولین همت حضرت مهدی (ع) نه پرداختن به توحید و نه نبوت و معاد بلکه عدالت است و برچیدن ظلم از کره خاکی، زیرا آنچه بلای جان سوز انسان ها شده است شیوع ظلم در اشکال مختلف است. انسان ها علیرغم اینکه خدا را می شناسند و به رسالت انبیاء ایمان آورده اند و قوانین الهی را فاخر می دانند اما روح فزونخواه و سلطه گر و متکبر مستبدان نمی گذارد این قوانین فاخر پیاده شود و امام می آید تا قوانین الهی را پیاده نماید و زمین را از عدل و داد پر سازد و ظلم و جور را ریشه کن کند.

به هر حال قانونی که در جغرافیای حکومت امام مهدی (ع) به مورد اجرا گذاشته می شود همان احکام و قوانینی است که در فضای حکومت رسول اکرم (ص) به مورد اجرا گذاشته می شد و پیامبر (ص) آن را از جانب خداوند متعال آورده است، از میان احکام اسلامی برخی فراموش شده است و برخی به انحراف کشیده شده است و برخی امکان اجرا پیدا نکرده است؛ به وسیله امام زمان (ع) همه ابعاد قوانین الهی پیاده خواهد شد و هیچ حکمی تعطیل نخواهد شد.

قوانين حدود و ارت و قصاص و حکم رهن و وثیقه و احکام قطایع و ثروت ها... همه و همه با قدرت و دقت اجرا خواهد شد. «لایترک بدعا الا أزالها و لاسنه الا أحیاها» (۱۲۴): هیچ بدعتی بر جای نمی ماند و هیچ سنتی بر زمین نمی ماند و به وسیله آن حضرت اصلاح می شود.

امام رضا (ع) فرمودند: «آنگاه که حضرت مهدی (ع) ظهور کند، ترازوی عدالت را در جامعه برقرار می کند و از آن پس کسی به دیگری ظلم نمی کند» (۱۲۵)

آن حضرت، حق هر حقداری را می گیرد حتی اگر حق کسی زیر دندان دیگری باشد، از زیر دندان انسان متجاوز و غاصب بیرون می کشد و به صاحبش بر می گرداند، او در راه اجرای حکم خداوند و استقرار بخشیدن به دین خدا، به سخن کسی گوش نمی دهد و نکوهش کسی را نمی شنود. (۱۲۶)

۱۱. پس از ظهور

ظهور به معنای آشکار شدن چیز پنهان است که در اصطلاح مهدویت ظاهر شدن حضرت مهدی (ع) پس از غیبت طولانی ظهور نامیده شده است.

البته فرق است بین ظهور و قیام که ظهور بیرون آمدن از اختفاء است و قیام یعنی انقلاب و اقدام عملی. آن حضرت پس از ظهور و به دنبال قتل نفس زکیه در کنار کعبه بین رکن و مقام با یاران خویش ملاقات می کند و با تکیه بر مسجدالحرام ندا سر می دهد: ایها الناس! أنا نستنصر الله و من أجابنا من الناس بالله و بمحمد صلی الله عليه و آله وسلم فمن حاجنی فی آدم فأنا اولى الناس بآدم ... فمن حاجنی فی محمد صلی الله عليه و آله وسلم فأنا اول الناس بمحمد ... فأنا بقیه من

آدم و ذخیره من نوح و مصطفی و ابراهیم و صفوه من محمد صلی الله علیهم اجمعین ... (۱۲۷): ای مردم ما علیه کسانی که به ما ظلم کردند و حق ما را غصب کردند، از خدا و هرکس از مردم که دعوت ما را پاسخ گوید: یاری و کمک می خواهیم، ما اهل بیت پیامبر شما محمد (ص) هستیم، ما نزدیکترین مردم به خدا و محمد هستیم. هرکس درباره خدا با من مجاجه کند، پس من نزدیکترین مردم به خدا هستم. هرکس درباره آدم و نوح و ابراهیم و اسماعیل و موسی و عیسی با من مجاجه کند پس من نزدیکترین مردم به آنها هستم.

پس از اتمام بیعت برای آن امام عزیز، قیام آن حضرت آغاز می گردد و از مکه شروع می کنند و در مدینه ادامه می دهند سپس در کوفه مقر حکومت خویش را بنا می نهند و مردم از اطراف و اکناف به سوی کوفه می شتابند. به دستور حضرت مسجد بزرگی در کوفه ساخته می شود.

دجال به دست حضرت کشته می شود و سپس قیام آن حضرت به فلسطین کشیده می شود که در آنجا سفیانی به دست حضرت نابود می شود و حضرت پیروز می گردد و در اینجاست که حضرت عیسی (ع) نازل می شوند و شاید دلیل ظهور حضرت عیسی (ع) تقویت جبهه امام زمان (عج) و از بین بردن شک و تردید نسبت به آن حضرت باشد، مخصوصاً که حضرت عیسی (ع) در نماز به آن حضرت اقتدا می کنند؛ ابو سعید خدری آورده است که پیامبر (ص) فرمودند: «منا الذي يصلى ابن مریم خلفه» (۱۲۸): کسی که فرزند حضرت مریم پشت سر او نماز می گذارد از ما است.

حذیفه بن یمان نقل می کند که پیامبر (ص) فرمودند: «يلتفلت المهدى و قد نزل عيسى بن مریم كأنها يقطر من شعره الماء، فيقول المهدى: تقدم وصل بالناس، فيقول عيسى بن مریم: إنما اقيمت الصلاه لك، فيصلى عيسى خلف رجل من ولدى. فإذا قام عيسى حتى يجلس في المقام فيبأ عليه» (۱۲۹): حضرت عیسی (ع) نازل می شوند گوئیا موهایش می درخشد امام (ع) به ایشان می فرمایید، امامت کن و برای مردم نماز بخوان حضرت عیسی (ع) می گویند: امام جماعت شماشید، پس حضرت عیسی پشت سر امام زمان (عج) نماز می گذارند و پس از نماز با ایشان بیعت می نمایند.

سپس به طور معجزه آسا و به سرعت پیروزیهای بعدی صورت می گیرد و حکومت جهانی حضرت مهدی (عج) برقرار می گردد که این دولت دارای ویژگی هایی است.

۱۲. ویژگیهای دولت مهدوی

۱- دولت واحد جهانی است که لازمه آن داشتن مشارکت همه مردم عالم در یک دولت مرکزی است با مجلس و لشگر و قوه قضائیه.

امام باقر (ع) فرمودند: «اذا قام القائم ذهبت دولة الباطل» (۱۳۰) و نیز فرمودند: «يبلغ سلطانه المشرق و المغرب» (۱۳۱): حکومت آن حضرت شرق و غرب عالم را فرا می گیرد.

و نیز آن حضرت در تفسیر آیه ۱۴ سوره حج می فرماید: «الذين إن مكناهم في الأرض أقاموا الصلوه و آتوا الزakah و أمر بالمعروف و نهوا عن المنكر و لله عاقبه الأمور، فرمودند: إن هذه الآية تدل على حکومه المهدی علیه السلام و الله تعالى یسلطه و أصحابه على الشرق و الغرب الأظہار دین الله و القضاء على البدع كما يحارب الجاهلون الحق، حتى لا يبقى اثر للظلم و يدعون الناس الىالمعروف و ينهونهم عن الباطل و لله عاقبه الإمام» (۱۳۲).

آیه شریفه درباره کسانی سخن می گوید که اگر در روی زمین قدرت به دست آورند نماز به پا می دارند و زکات می پردازند و امر به معروف و نهی از منکر انجام می دهند. امام می فرمایند این آیه درباره حکومت حضرت مهدی (عج) می باشد که خداوند او را به شرق و غرب عالم مسلط می سازد تا دین الهی همه جا منشر شود و بدعتها پایان یابد تا اثری از ظلم نباشد، مردم را به معروف فرا می خواند و از منکر نهی می نماید و پایان همه چیز متعلق به پروردگار متعال است.

۲- عمران و آبادانی همه جا فرا می گیرد: بشر به همه نعمت ها دست می یابد و انسانها به تکامل می رسدند. پیامبر (ص) فرمودند: «تزييد المياه في دولته و تمد الأنهر و تخرج الكنوز» (۱۳۳): در زمان حکومت آن حضرت آبها فراوان شوند و نهرهای طولانی جاری گرددند و گنج ها از زمین آشکار شوند.

۳- عقول انسانها کامل می‌گردد. امام محمد باقر (ع) در این خصوص می‌فرمایند: اذا قام قائمنا وضع يده على رؤوس العباد فجمع بها عقولهم و كملت به اسلامهم «(۱۳۴)»: هنگامی که امام زمان (عج) ظهر کنند ایشان دست مبارک را بر سر مردم می‌گذارند که با آن عقلهایشان کامل می‌شود.

۴- امام زمان (عج) اسرار عالم را مکشوف می‌سازند. که امام علی (ع) فرمودند: «يا كميم ما من علم الا و أنا افتحه و ما من سر الا و العقائيم يختتمه»«(۱۳۵)»: ای کمیل هیچ علمی نیست مگر اینکه من آن را گشودم و سری ماند مگر اینکه امام زمان آن را می‌گشاید.

۱۳. اقدامات دولت مهدوی

این دولت جهانی که تنها حکومت روی زمین خواهد بود با برنامه‌های کلان و مؤثر در صحنه حاضر خواهد شد و برای رسیدن به اهداف بلند مهدوی تلاش‌ها و کوشش‌های شبانه روزی خواهد داشت با همه ظرفیت‌های فوق العاده ای که رهبر و کارگزاران این دولت دارند، امام صادق (ع) می‌فرمایند: «ياران حضرت قلبهايشان مانند تکه هاي آهن است و به هر يك از آنان نيروي چهل مرد بخشیده شده است»«(۱۳۶)» زیرا اجرای طرحی به عظمت دولت مهدوی نیروی فوق العاده نیاز دارد و اگر کارگزاران آن حضرت از توانی بالاتر برخوردار نباشند نمی‌توانند در این طرح عظیم مشارکت داشته باشند. که علاوه بر برخورداری از بنیه‌ی قوی و توانمندی فکری و جسمی فعالیت و تلاش مضاعف نیز لازم است تا عدالت جهانی محقق شود و به هیچ کس ستم نشود و دانه‌ای از دهان مورچه‌ای به ستم ستانده نشود.

امام رضا (ع) فرمودند: «لو قد خرج قائمنا لم يكن إلا العرق والعرق والئوم على السروج وما لباس القائم (ع) إلّا الغيظ و ما طعامه إلّا الجشب»«(۱۳۷)»: هنگامی که امام زمان (عج) ظهر کنند، پیروزی به دست نمی‌آید مگر با زحمت و تلاش (خون و عرق) و استراحتی نیست مگر بر روی زین اسب و حتی خود امام (ع) نیز غلیظ می‌پوشد و غذای ساده می‌خورد. با مجموعه تلاش‌ها و فعالیت‌های طاقت فرسای آن حضرت و یاران بلند همت و ولایتمدار و دارای بصیرت، اهداف پنج گانه زیر در دولت مهدوی به صورت کاملاً مشهود محقق می‌شود و تحولی عظیم اتفاق می‌افتد که عبارتند از:

۱۴. تحول فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، قضائی

۱- تحول فرهنگی: یکی از نوادرانی که در جوامع بشری دیده می‌شود و احتمالاً ریشه بسیاری از مشکلات می‌باشد، انحطاط و انحرافات فرهنگی است به این معنی که بنا به علی علایق و سلایق جامعه سمت و سوی قهقهایی پیدا می‌کند و عرف جامعه بد عادت و کج عادت می‌شود طوری که رفتارهای غلط و خلاف عقل و خلاف شرع با توجیه و بدون توجیه پذیرفته شده و در سبد عملکرد مردم و مسؤولین قرار می‌گیرد.

در دولت مهدوی در اثر اقدامات زیربنایی از انحرافات فرهنگی جلوگیری می‌شود و عادات غلط فرهنگی اصلاح می‌شود از جمله:

هدایت مردم، آشنا کردن مردم با قرآن، اصلاح رفتارهای غلط که موجب ایذاء دیگران است، احیای سنت پیامبر (ص) و مبارزه با فرهنگ غلط جاهلی، از بین بردن بدعت‌های غلط، تکمیل عقل و اخلاق مردم، احیای روح عبادت و عدالت، آموزش مردم برای پذیرش قوانین مدنی، گسترش رضایت و سعادتمندی در میان مردم، دمیده شدن ابتهاج و سرور در قلوب مردم طوری که اوقات آنها بهینه شود، قلوب مردم سرشار از بی نیازی می‌شود و کینه‌ها از سینه‌ها بیرون می‌رود، علم و دانش به شکوفایی می‌رسد، دین و حق ظاهر می‌گردد و ...

۲- تحول اقتصادی: در حکومت حضرت مهدی (عج) در اثر عوامل پیدا و پنهان، زمین و آسمان برکات خویش را نثار انسان خواهد کرد و فراوانی نعمت نگرانی‌ها را از ریشه بر خواهد کند، باران‌های با برکت و شکوفایی کشت و زرع، بهره برداری از همه سطح زمین طوری که زمین لم یزرع نخواهد بود، گسترش دامداری، هیچ فقیری نخواهد ماند و آبادانی همه جا را فرا

خواهد گرفت. تجارت و داد و ستد رونق کافی می‌یابد فقر و تنگدستی ریشه کن شده و دامداری و کشاورزی به اوج خود می‌رسد، علم و صنعت نیز در حد کمال نفوذ پیدا می‌کند و...

البته این وعده الهی است که می‌فرماید: «وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقَرْيَةِ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لِفَتْحِنَا عَلَيْهِمْ بِرَكَاتِ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ لَكِنَّ كَذَّبُوا فَأَخْذَنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ»(۱۳۸): اگر مردم آبادی ها ایمان آورده بودند و تقوا پیشنه می‌ساختند برکات آسمان و زمین را به روی ایشان می‌گشودیم؛ اما تکذیب کردند و بر این اساس تقدیر شان صورت گرفت. در حکومت امام زمان (ع) در اثر قسط و عدل و تقوای پیاده شده عنایت پروردگار متعال شامل حال بشریت خواهد شد، برکات آسمانی نازل می‌گردد و آسمان سخاوتمندانه انعام خویش را به اهل عالم تقدیم می‌دارد. رعایت تقوا، احکام الهی و اجرای قسط و عدل و پرهیز از ستم و تبعیض، فرونی نعمت ها را به ارمغان می‌آورد.

۳-تحول اجتماعی، سیاسی و قضایی: سیاست صادقانه، عدالت اجتماعی و برقراری امنیت نوازشگرانه از مهمترین نتایج حکومت مهدویت است؛ طوری که در سایه این نظام سیاسی پویا و مقتدر چنان آسایش و امنیتی برقرار می‌گردد که حتی حیوانات نیز از خوی وحشی بر می‌گردند و انسانه ابا همه وجود لذت امنیت و آسایش و سعادت را تجربه می‌کنند و از داوری و قضاوت عادلانه و داوودی بهره مند می‌شوند.

۱۵. برخی از احادیث دوران ظهور

۱-پیامبر (ص) فرمودند: «كَانَهُ مِنْ رِجَالِ بَنِي إِسْرَائِيلَ؛ فَيَسْتَخْرُجُ الْكُنُوزُ وَ يَفْتَحُ مَدَائِنَ الشَّرِكِ»(۱۳۹): آن حضرت همانند قهرمانان بنی اسرائیل گنج ها را استخراج می‌کند و شهرهای جهان را تسخیر می‌نماید.

۲-و فرمودند: «يَبَايِعُ لِهِ النَّاسُ بَيْنَ الرَّكْنِ وَ الْمَقَامِ، يَرْدَدُ اللَّهُ بِهِ الدِّينِ وَ يَفْتَحُ لَهُ الْفَتوْحَ، فَلَا يَبْقَى عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»(۱۴۰): مردم بین رکن و مقام با آن حضرت بیعت می‌کنند، خداوند متعال به وسیله ایشان دین را احیا می‌کند و پیروزی ها به دست می‌آورد و در روی زمین جز لا الله گو باقی نمی‌ماند.

۳-امام باقر (ع) در تفسیر آیه ۴۱ سوره حج: الذِّينَ إِنْ مَكَنَّا هُنَّ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَوةَ وَ آتَوَا الزَّكُوْهُ. أَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَوُا عَنِ الْمُنْكَرِ وَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْأَعْلَمُ: می فرمایند: هذه لآل محمد (ص) و المهدی و أصحابه، يملکم الله تعالى مشارق الأرض و مغاربها و يظهر الدين و بمیت الله عز و جل به و بأصحابه البعد والباطل كما امات السفهه الحق، حتى لا يُبُرِّي أثراً من الظلم و يأمرن بالمعروف و ينهون عن المنكر والله عاقبه الأمور.(۱۴۱) آیه شریفه احوال کسانی را مطرح می‌فرماید که اگر قادری به دست آورند روی زمین نماز به پا می‌دارند و زکات می‌پردازند و امر به معروف و نهی از منکر انجام می‌دهند که خداوند متعال چنین مقدر فرموده است. امام باقر (ع) می فرمایند: اینها همان آل محمد (ص) می باشند حضرت مهدی (ع) و یارانش که خداوند متعال آنان را در شرق و غرب مسلط می‌سازد تا احکام و برنامه های دین به وسیله آنها پیاده بشود. بدعت و باطل از بین برود و اثری از ظلم نماند، اینها امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند.

۴-پیامبر (ص) می فرمایند: «إِنَّهُ سَيُخْرُجُ الْكُنُوزُ وَ يَقْسِمُ الْمَالَ وَ يُلْقَى الْإِسْلَامُ بِجَرَانِهِ»(۱۴۲): در حکومت مهدی (ع) گنج ها استخراج می‌شود و اموال فراوان میان مردم تقسیم می‌گردد و اسلام به همه جا توسعه می‌یابد.

۵-از پیامبر (ص) نقل شده است که فرمودند: «فَتَسْخَرُ الْأَبْدَالُ مِنَ الشَّامِ وَ أَشْبَاهِهِمْ وَ يَخْرُجُ إِلَيْهِ النَّجَابَاءُ مِنْ مَصْرَ وَ عَصَابَهُ أَهْلُ الْمَشْرُقِ وَ أَشْبَاهُهُمْ حَتَّى يَأْتُوا مَكَهَ فَيَبَايِعُ لَهُ بَيْنَ زَمْزَمَ وَ الْمَقَامِ ثُمَّ يَخْرُجُ مَتَّجِهً إِلَى الشَّامِ وَ جَبَرِيلُ عَلَى مَقْدِمَتِهِ وَ مِيكَائِيلُ عَلَى سَاقَتِهِ، يَفْرَحُ بِهِ أَهْلُ السَّمَاءِ وَ أَهْلُ الْأَرْضِ وَ الطَّيْرِ وَ الْوَحْشِ وَ الْحَيْتَانِ فِي الْبَحْرِ وَ تَزِيدُ الْمَيَاهُ فِي دُولَتِهِ وَ تَمَدَّنُ نَهَارُهُ وَ تَضَعُفُ الْأَرْضُ أَكْلُهَا وَ تَسْتَخْرُجُ الْكُنُوزُ»(۱۴۳): قهرمانان و دلاورانی از شام و مصر و جوانانی از شرق حرکت می‌کنند تا به مکه برسند و بین زمزم و مقام با حضرت مهدی (ع) بیعت می‌کنند، سپس به سمت شام خروج می‌کنند در حالیکه حضرت جبرئیل پیشاپیش و حضرت میکائیل در کنار آنها است، اهل آسمان و زمین و پرندگان و درندگان و ماهیان دریا به آنان خشنودند، در دولت حضرت آب ها زیاد می‌شود در حالیکه نهرها به صورت طولانی جریان می‌یابد و زمین نعمت هایش را چند برابر می‌کند و گنج های آن استخراج می‌شوند.

۶-پیامبر (ص) فرمودند: «تنعم أمتى فى زمن المهدى نعمة لم ينعموا مثلها قط، ترسل السماء عليهم مدراراً و لايزرع الأرض شيئاً ن النبات إلا أخرجته و المال كدوس، يقول الرجل فيقول: يا مهدى! أعطنى، فيقول: خذ» (۱۴۴) در زمان حضرت مهدى (عج) امت من به نعمتى مى رسند که قبل از آن هرگز چنان متنعم نشده بودند، آسمان باران فراوان مى بارد و هرچه در زمين کشت شود مى رويد و مال به قدری فراوان مى شود که مردم هرچه قدر از حضرت درخواست کنند به آنان عطا مى شود.

۷-و نیز فرمودند: «يخرج المهدى فى امّتى، بيعثه الله غياثاً للناس، تنعم بـ الامّة و تعيش الماشية و تخرج الأرض نباتها و يعطى المال صحاحاً» (۱۴۵)؛ مهدى (عج) قیام می کند ایشان باران رحمت الهی بر امت پیامبر (ص) است، امت پیامبر از ایشان بهره مند می شوند و چهارپایان در آسایش به سر می بردند و زمین روئیدنی های خود را بیرون دهد و او مال را به طور مساوی میان مردم تقسیم نماید.

۸-و نیز فرمودند: «أنَّ المهدى لا يخرج حتى تقتل النفس الزكية فإذا قتلت النفس الزكية غضب عليهم من السماء و من في الأرض فأتأتى الناس المهدى فرفوه كما ترف العروس إلى زوجها ليله عرسها و هو يملأ الأرض قسطاً و عدلاً و تخرج الأرض نباتها و تمطر السماء مطرها و تنعم أمتى في ولايته نعمة لم تنعمها قسطاً»؛ هنگامی که نفس زکیه به شهادت بر سر هر که در آسمان ها و زمین است عليه قاتلان خشمگین می شوند سپس مردم کنار حضرت مهدی (عج) جمع می شوند و شادمانه گرد او حلقة می زند، چنانکه در شب عروسي چنین هستند و آن حضرت زمین را از عدل و داد پر می کند، زمین روئیدنی ها را می رویاند و آسمان رحمت خویش را می بارد و امت من از نعمت هایی برخوردار می شوند که تا به آن چنین نعمت هایی ندیده اند.

۹-حضرت على (ع) فرمودند: «... و لو قد قام قائمنا لأنزلت السماء قطرها و لاخرجت الأرض نباتها و لذهب الشعاء من القلوب العباد و اصطاحت السبع و البهائم، حتى تمشى المرأة بين العراق الى الشام لا تضع قدميها إلا على النبات و على رأسها زينتها لا يهيجها سبع و لا تخافه لو تعلمون مالكم في مقامكم بين عدوكم و صبركم على ما تسمعون من الأذى لقررت أعينكم ...» (۱۴۶)؛ اگر قائم ما اها بيت قیام نماید (پس از برقراری حکومت عدل) آسمان باران خویش را فرو می ریزد و زمین روئیدنی ها را می رویاند و غصه و غم از قلوب بندگان می رود و حیوانات و چهارپایان تربیت می شوند طوری که یک زن میان عراق تا شام به راه می افتد و در طول مسیر هرجا پا می گذارد نبات و گیاه است با زیورآلات خویش راه را می پیماید و از درنه و چرنده ای خوفی ندارد، اگر می دانستید که در میان دشمنان چه موقعیتی دارید و در برابر صبری بر اذیت آنان چه امتیازی کسب کرده اید، چشمانتان روشن می گردد.

۱۰-و نیز از حضرت على (ع) نقل شده است که فرمودند: «... فيبعث المهدى (ع) إلى أمرائه بسائر الأمصار بالعدل بين الناس و ترعاى الشاه و الذئب فى مكانٍ واحدٍ و تلعب الصبيان بالحيات و العقارب لا يضرهم شئ و يبقى الخير و يزرع الإنسان مدّاً يخرج له سبعاًه مدّ، كما قال الله تعالى: كمثل حبه أنبت سبع سنابل في كلّ سنبلهٖ ماهٌ حبّهٖ و اللهُ يُضاعفُ من يشاء و يذهب الربا و الزنا و شرب الخمر و الرياء و تقبل الناس على العبادة و المشروع، والديانة و الصلاة في الجماعات و تطول الأعمار و تؤدى الأمانة و تحمل الأشجار و تتضاعف البركات و تهلك الأشرار و يبقى الآخيار و لا يبقى من ي بعض اهل البت عليهم السلام» (۱۴۷)؛ امام فرمودند: حضرت مهدی (ع) یاران و امیران خود را به سایر شهر ها می فرستند تا در میان مردم به عدالت رفتار نمایند؛ (چنان تعادل برقرار می شود که) گرگ و گوسفنده در یک جا نگهداری می شوند و کودکان با مارها و عقرب ها بازی می کنند و خطری متوجه آنها نیست، خیر و خوبی فراغتی می شود و گندم و دانه ای که کاشته می شود مصدق آیه شریفه ۲۶۱ سوره بقره هفتصد برابر بهره می دهد، ربا و زنا و شرب خمر و ریاء از بین می رود و مردم به عبادت و امور شرع روی می آورند و دیانت و نماز جماعت عادتشان می شود، عمرها طولانی می گردد، امانت ها اداء می شود، درختان پربار می شوند برکات چند برابر می شوند، افراد شرور نایود می گرددند، خوبان موقعیت می یابند و همه کسانی که هستند دوستداران اهل بیت می گرددند.

۱۱-رسول اکرم (ص) می فرمایند: «تدوى اليه أمتُه كما تأوى النحله يعسو بها، يملأ الأرض عدلاً كما ملئت جوراً حتى يكون الناس على مثل امرهم الأول، لا يوقظ نائماً و لا يهريق دماً» (۱۴۸)؛ امتش به سوی او پناه می بردند چنان که زنبوران عسل به ملکه خود پناهende می شوند زمین را پر از عدل و داد می کند آنگونه که پر از جور و ستم گشته بود خفته ای را بیدار نکند و خونی را نریزد.

۱۲-امام صادق (ع) فرمودند: «انه يبلغ سلطانه المشرق و المغرب و تظهر الكنوز و لا يبقى في الأرض خراب الا يعمره»(۱۴۹): حکومت او شرق و غرب جهان را فر خواهد گرفت و گنجینه های زمین برای او ظاهر می شود و در سراسر جهان جای ویرانی باقی خواهد ماند مگر آن را آباد خواهد ساخت.

۱۳-امام باقر (ع) می فرمایند: «اذا قام قائمنا وضع الله يده على رؤوس العباد، فجمع بها عقولهم و كملت به احلامهم» (۱۵۰): پس از ظهور حضرت دست مبارک بر سر مردم می کشند و با همین عقل ها و اندیشه های مردم جمع و کامل می شود.

۱۴-امام صادق (ع) فرموده اند: إنَّ قائمنا اذا قام مَدَّ الله عز و جل لشيعتنا في اسماعهم و ابصارهم حتى لا يكون بينهم و بين القائم بريد، يكتمهم فيسمعون و ينظرون اليه و هو في مكانه (۱۵۱): زمانی که قائم ما قیام کند شیعیان ما چنان قدرت شنوازی و بینایی پیدا می کنند که میان آن حضرت و شیعیانش پیکی لازم نیست او سخن می گوید و این ها می شنوند و ایشان را می بینند در حالیکه آن حضرت سر جای خویش است.

۱۵-امام صادق (ع) می فرمایند: العلم سبعة وعشرون حرفاً فجميع ما جاءت به الرسل حرفان، فلم يعرف الناس حتى اليوم غير الحرفين، فإذا قام القائم عليه السلام أخرج الخمسة والعشرين حرفاً مبتهها في الناس و ضم إليها الحرفين حتى يبتهها سبعه وعشرين حرفاً (۱۵۲): کل علم بیست و هفت حرف است که همه پیامبران بیش از دو حرف آن را ارائه ننموده اند و مردم تا به حال بیش از این دو حرف نمی دانند، پس هنگامی که امام قائم ما قیام نمایند بیست و پنج حرف دیگر استخراج شده و در اختیار مردم قرار می گیرد و دو حرف مکشوف نیز اضافه شد تا به بیست و هفت حرف برسد.

بر اساس این پانزده روایت پس از ظهور حضرت و استقرار دولت مهدوی واقع زیر اتفاق خواهد افتاد:

- ۱ جهانی شدن قیام و حکومت مهدوی.
- ۲ اسلام دین غالب مردم جهان خواهد شد.
- ۳ اسلام ناب پیاده شده و بدعت و باطل از بین می رود.
- ۴ ثروت و سرمایه (گنج) عظیم در اختیار دولت خواهد بود.
- ۵ مکه پایگاه اصلی و خواستگاه قیام حضرت خواهد بود.
- ۶ همگان از قیام و دولت حضرت راضی خواهند بود.
- ۷ آسمان و زمین برکات خویش را عرضه می کنند.
- ۸ مردم به هر میزان که نیاز داشته باشند از خزانه دولت دریافت می کنند.
- ۹ وحش و حیوانات نیز از انعام و عدالت دولت مهدوی برخوردار و شادند.
- ۱۰ قسط و عدل جدی ترین اقدام حضرت مهدی (عج) می باشد.
- ۱۱ امنیت کامل برقرار می شود طوری که یک زن از عراق تا شام با حلیه و جواهرات خویش بدون نگرانی سفر می کند.
- ۱۲ با اعجاز یا قدرت علم انبیت سبع سنابل واقع می شود.
- ۱۳ حتی حیوانات با یکدیگر مهربان می شوند.
- ۱۴ عبادت و عمل مشروع عادت مردم می شود.
- ۱۵ ربا و زنا و ریا و شرب خمر ریشه کن می شود.
- ۱۶ حب اهل بیت (ع) عالمگیر می شود.
- ۱۷ مردم با حضرت مهدی (ع) عاشقانه بیعت می نمایند.
- ۱۸ همه جا آباد می شود و هیچ فضای خرابی باقی نمی ماند.
- ۱۹ هیچ قطعه زمینی بدون مصرف باقی نمی ماند.
- ۲۰ با عنایت حضرت مردم به کمال اندیشه و خردورزی می رستند.
- ۲۱ تکنولوژی و صنعت به اوج خود می رسد و حضرت از مقر فرماندهی خویش همه سطح زمین را مدیریت می فرمایند.
- ۲۲ همه ابواب و اجزاء علم کشف و در اختیار مردم قرار می گیرد.

۱۶. نتیجه گیری

با توجه به ویژگیهای حکومت مهدوی که از منابع اسلامی استخراج گردیده است حضرت امام مهدی (ع) به عنوان آخرين و کاملترین حکومتی است که به طور گسترده در جهان پیاده خواهد شد و از همه امکانات موجود برای برقراری یک نظام عادلانه و پیچیده استفاده خواهد شد و کمال این حکومت فاخر به حدی است که حتی با الگو گیری محدود از بخشهاي منتوه آن می توان حکومتی مطلوب سامان داد که انسانها با زندگی در سایه سار آن احساس عزت و سرblندی نمایند که در نوشته حاضر سعی شده بود بر اساس الگوی حکومت امام زمان (عج) با تحلیل و تبیین ارکان حکومت مشخص شود که کدامیں عوامل برای تأسیس یک حکومت فاخر نقش کلیدی دارند؟ البته نتیجه حاصله عبارت شد از اینکه حاکم، مردم و قانون سه محور اصلی برای رسیدن به یک حکومت تأثیرگذار هستند.

با تحلیل این سه عامل مشخص گردید که برای الگوپذیری از حکومت آن حضرت می بایست فرد یا افرادی با ویژگیهای برجسته به عنوان حاکم انتخاب شوند طوری که حتی اگر لازم است این افراد تحت تعلیم قرار گرفته و شایستگیهای لازم را به دست آورند، نیز معلوم گردید که به دلیل نقش انکار ناپذیر مردم در میزان موقوفیت دولتها و حکومتها شرایط اجتماعی باید طوری تنظیم شود که افراد جامعه به درک و شعور سیاسی بالایی دست پیدا کنند و در فعالیتها سیاسی – اجتماعی نقش فعالی داشته باشند، همچنین تأثیر قوانین اصولی و کامل در جامعه غیر قابل اغماض است که نقشه راه افراد متوجه برای تعالی جامعه خواهد بود.

بنابراین پیشنهاد می گردد

- ۱ در ساختار حکومت اسلامی، حکومت مهدوی به عنوان هدف نهایی لحاظ گردد.
- ۲ از اجزاء حکومت مهدوی به عنوان الگوی عملی به میزان ممکن استفاده شود.
- ۳ تکنولوژی و صنعت از ابزارهای مهم حکومت مهدوی است، بنابراین سمت و سوی حرکت جامعه اسلامی بایستی کاملا علمی باشد.
- ۴ در حکومت مهدوی همه افراد نقشی پر رنگ دارند پس در جامعه اسلامی باید از توان آحاد مردم غفلت شود.
- ۵ تحلیل و تبیین و خردورزی لازمه یک حکومت پویا است، در جامعه اسلامی بایستی همه چیز تبیین و تحلیل شود تا اندیشه ها به پویایی برسد.
- ۶ ...

پی نوشت ها

- ۱ ((نهج البلاغه، نامه امام به مالک اشتر))
- ۲ ((فرهنگ معین))
- ۳ ((لسان عرب))
- ۴ ((نگاه کنید به مفردات و مجمع البیان))
- ۵ ((فرهنگ فلسفی، صص ۳۲۲ و ۳۲۳))
- ۶ ((۳۸/۲۶))
- ۷ ((اطیب البیان، ج ۲، ص ۴۰۱))
- ۸ ((وسائل الشیعه، ج ۱۱، ص ۳۷))
- ۹ ((کافی، ج ۸، ص ۲۹۷، ح ۴۵۶))
- ۱۰ ((مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۳۷))
- ۱۱ ((نهج البلاغه، صبحی صالح، خطبه ۴۰، ص ۸۲))

- ۱۲ ((توبه / ۳۳))
- ۱۳ ((نساء / ۱۰۵))
- ۱۴ ((كافى، ج ۱، ص ۵۱۴ - کمال الدين، ج ۲، ص ۴۸، ح ۷))
- ۱۵ ((کمال الدين، ج ۲، ص ۶۵۳، ح ۷))
- ۱۶ ((الغيبة النعمانى، ص ۲۱۴، ح ۲))
- ۱۷ ((الغيبة النعمانى، ص ۲۳۹، ح ۳۱))
- ۱۸ ((کمال الدين، ج ۲، ص ۴۴۱، ح ۱۲))
- ۱۹ ((روضه الوعاظين، ص ۹۷))
- ۲۰ ((کمال الدين، ص ۲۸۷، ح ۵))
- ۲۱ ((املام الورى، ص ۴۲۶))
- ۲۲ ((کمال الدين، ج ۱، ص ۳۱۵، ح ۲))
- ۲۳ ((حجر / ۳۸))
- ۲۴ ((تفسير صافى، ج ۱، ص ۹۰۶))
- ۲۵ ((کمال الدين، ج ۲، باب ۳۳، ح ۳۱))
- ۲۶ ((کمال الدين، ج ۱، ص ۳۳۱، ح ۱۶))
- ۲۷ ((كافى، ج ۱، ص ۳۳۸، ح ۷))
- ۲۸ ((ينابيع الموده، ج ۳، ص ۷۹. البرهان فى تفسير القرآن، ح ۳ ص ۸۴))
- ۲۹ ((ينابيع الموده، ج ۳، ص ۷۶ و بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۵۵))
- ۳۰ ((غيبت نعمانى، ص ۳۱۵، باب ۲۰، ح ۲))
- ۳۱ ((بحار، ح ۵۲، ص ۳۶۹))
- ۳۲ ((غيبت نعمانى، ص ۳۱۵، باب ۲۰، حدیث ۱۰))
- ۳۳ ((معجم احاديث الامام المهدى (ع)، ج ۳، ص ۱۰۰))
- ۳۴ ((معجم، ج ۳، ص ۲۹۰))
- ۳۵ ((غيبة النعمانى، ص ۳۱۳، باب ۲۰، ج ۳))
- ۳۶ ((بحار الانوار، ص ۳۰۸، ح ۸۲))
- ۳۷ ((بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۱۶، حدیث ۱۰، باب ۲۷))
- ۳۸ ((غيبت نعمانى، ص ۳۱۷، ح ۱۱))
- ۳۹ ((الزام الناصب، ج ۲، ص ۲۰۰))
- ۴۰ ((بحار، ح ۵۲، ص ۳۰۴))
- ۴۱ ((بحار، ج ۵۲، ص ۳۰۴))
- ۴۲ ((بحار الانوار، ح ۵۲، ص ۳۶۲))
- ۴۳ ((القول المختصر، ص ۲۰))
- ۴۴ ((کشف الغمه، ج ۳، ص ۳۱۴))
- ۴۵ ((بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۵۳))
- ۴۶ ((الغيبة النعمانى، ص ۲۸۵، باب ۱۴، ح ۶۷))
- ۴۷ ((الجامع الصغير للسيوطى، ج ۲، ص ۵۴۶))
- ۴۸ ((عقد الدرر، صص ۲۲۹ و ۲۳۰))

- ۴۹	((کافی، ج ۸، ص ۲۸۷))
- ۵۰	((کمال الدین، ج ۱، ص ۲۳۰))
- ۵۱	((تفسیر البرهان، ج ۳، ص ۹۶))
- ۵۲	((منتخب الأثر، ص ۴۷۲، ح ۳))
- ۵۳	((کافی، ج ۱- کتاب العقل، ح ۳۱))
- ۵۴	((مستدرک سفینه البحار، ج ۱، ص ۳۵۰))
- ۵۵	((بحار، ج ۵۲، ص ۳۸۶، ح ۲۰۲))
- ۵۶	((بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۳۵۹))
- ۵۷	((اعراف / ۹۶))
- ۵۸	((عقد الدرر، ص ۲۲۲))
- ۵۹	((کشف الأستار، ص ۱۲۵))
- ۶۰	((ینایع الموده، ص ۴۲۵))
- ۶۱	((الملاحم و الفتنه، ص ۶۹، ب ۱۴۶))
- ۶۲	((عقد الدرر، ص ۱۴۹، ب ۷))
- ۶۳	((حلیه الابرار، ح ۲، ص ۷۰۵، ب ۵۴))
- ۶۴	((عقد الدرر، ص ۱۵۵، ب ۷))
- ۶۵	((الخصال، ج ۲، ص ۶۲۶))
- ۶۶	((کشف الأستار، ص ۱۴۵ و ۱۴۶))
- ۶۷	((الملاحم و الفتنه، ص ۷۰، ب ۱۴۸))
- ۶۸	((اسعاف الراغبين، باب دوم، ص ۱۴۰))
- ۶۹	((کافی، ج ۱، ص ۲۵))
- ۷۰	((مختصر البصائر، ص ۱۱۷))
- ۷۱	((بحار، ح ۵۲، ص ۳۳۶))

منابع و مأخذ

۱. قرآن کریم
۲. نهج البلاغه
۳. ابن ابی زینب محمد بن ابراهیم بن جعفر الکاتب النعمانی، الغیبیه نعمانی، مترجم، محمد جواد غفاری، صدوق، ۱۳۷۶.
۴. ابی جعفر محمد بن یعقوب بن اسحاق الكلینی الرازی، الکافی، دار صعب، بیروت، ۱۴۰۱ هـ ق.
۵. خصال یاوران مهدی عج، وزارت ارشاد اسلامی، وزارت ارشاد اسلامی، ۱۳۶۲ ش.
۶. زین العابدین خان کرمانی، صرائق البرهان، سعادت، ۱۳۸۱، ج ۱
۷. سیدابراهیم موسوی زنجانی، اثبات الحجه علائم ظهور، بوزرجمهری مصطفوی، ۱۳۴۴
۸. سیدابوالفضل موسوی زنجانی، موعودجهانی، بعثت، ۱۳۹۶
۹. سیداسدالله شهیدی، زمینه سازان انقلاب جهانی مهدی، کتابفروشی المهدی، ۱۳۶۴
۱۰. سیدبن طاووس، الملاحم و الفتنه، اسلامیه، ۱۳۶۰
۱۱. سیدحسین موسوی ارومی، تحفه الشیعه دراثبات رجعت، حقیری، ۱۳۵۸
۱۲. سیدصادق شیرازی، امام مهدی عج درقرآن، پیام اسلام، ۱۳۵۸
۱۳. سیدصدرالدین صدر، المهدی امام دوازدهم، اسلامیه، ۱۳۴۳

۱۴. سیدمحمد صدر، امام مهدی عج و غیبت صغیری، جهان آرا
۱۵. سیدمحمدحسین طباطبائی، نام کتاب: او خواهد آمد، دارالتبیغ اسلامی
۱۶. سیدمحمدعلی گلستانه، وسائل فی اثبات الحق و اذهاق الباطل، مطبع مظفری، ۱۳۳۹
۱۷. سیدمحمدود طالقانی، آینده بشریت از نظر مکتب ما، میلاد ۱۳۳۶
۱۸. سیدمصطفی کاظمی آل حیدر، نویداسلام، محمدعلی علمی، ۱۳۲۲
۱۹. سیدمهدی شجاعی، خداکندوییابی، برگ، ۱۳۶۷
۲۰. شهید سیدمحمدباقر صدر، امام مهدی عج حماسه ای از نور، موسسه‌الامام مهدی عج، ۱۳۹۸ ق
۲۱. شهیدسیدعبدالحسین دستغیب، مهدی موعود عج، کانون تربیت شیراز، ۱۳۶۲
۲۲. شهیدسیدمحمدباقر صدر شهیدمطهری، مجموعه ای از گفatarباره مهدی ع، مسجد صدریه، ۱۴۰۰ ق
۲۳. شهیدمرتضی مطهری، قیام و انقلاب مهدی؛ صدرا
۲۴. شیخ صدوق، کمال الدین و تمام النعمه، اسلامیه، ۱۳۷۸، ق
۲۵. شیخ طوسی، تحفه قدسی " در علائم ظهور مهدی عج "، اسلامیه، ۱۳۵۰، ش
۲۶. شیخ مجید، ده انتقاد و پاسخ؛ راه امام، ۱۳۶۱، ش
۲۷. صادق حسینی شیرازی، موعود قرآن، بنیادبعثت، ۱۳۶۰، ش
۲۸. علامه سیدمحمدحسین طباطبائی، چندمقاله درباره امام مهدی ع، دارالتبیغ اسلامی
۲۹. علامه محمدباقر مجلسی، رجعت، رسالت قلم، ۱۳۶۷، ش
۳۰. علی حائری یزدی، چهره درخشان امام زمان ج ۱، فرهانی، ۱۳۵۷، ش
۳۱. علی کورانی، عصر ظهور، سازمان تبلیغات اسلامی، ۱۳۶۹، ش
۳۲. کمال الدین، مهدی عج اهل بیت، مدرسه چهل ستون
۳۳. لطف الله صافی گلپایگانی، امامت و مهدویت ج ۲، جامعه مدرسین، ۱۳۶۵، ش
۳۴. لطف الله صافی گلپایگانی، منتخب‌الاثر، السیده المقصومه، قم، ۱۴۱۹ ق.
۳۵. لطف الله صافی، پاسخ ده پرسش، اندیشه، ۱۳۵۷، ش
۳۶. محمد بن الحسن الطوسي، الغیبه طوسی، المعارف الاسلامیه، قم، ۱۴۱۷ ق.
۳۷. محمد حکیمی، عصر زندگی آینده انسان و اسلام، هاتف " هجرت "، ۱۳۷۱، ش
۳۸. محمد محمدی ری شهری، تداوم انقلاب ایران تا انقلاب مهدی ع، یاسر، ۱۳۶۰، ش
۳۹. محمدابن ابی الفضل الملقب به گل، الوسائل فی اثبات الحق و اضطراب الباطل، مطبعه برجیس، ۱۳۳۹، ق
۴۰. محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، دارالكتب الاسلامیه، ج ۱۳
۴۱. محمدبن حسن حرعاملی، اثبات الهداء ج ۷، دارالكتب الاسلامیه، احمد جنتی، ۱۳۶۶، ش
۴۲. محمدرضا حکیمی، بعثت، غدیر، عاشوراء، امام مهدی عج، فجر
۴۳. ملامحسن فیض کاشانی، شوق مهدی عج، دارالكتب الاسلامیه، ۱۳۹۸، ق
۴۴. مهدی فقیه ایمانی، مهدی منتظر در نهجه البلاغه، کتابخانه امام امیرالمؤمنین ع، ۱۴۰۳، ق
۴۵. ناصرمکارم شیرازی، بیادمهدی، مهر، ۱۴۰۴، ق
۴۶. نجم الدین طبسی، چشم اندازی از حکومت مهدی عج، سازمان تبلیغات، ۱۳۷۳، ش
۴۷. هیئت‌العلمیه، معجم احادیث امام المهدی، المعارف الاسلامیه، ۱۴۱۱، ه، ق.

The Analysis of Efficient Social System

Reza Moradi khalifehloo, Mahdieh Amrollahinian

Ph.D student of Philosophy and Islamic Theology and Faculty Member of Islamic Azad University (Corresponding Author)

M A of Law and Principles of Islamic Law, Islamic Azad University relic of Imam

Abstract

State and government that has a pivotal role in the fate of nations, has a paramount importance. The states and governments provide context and the conditions for communities' growth and development, and the criteria of progress and development will not be achieved except with the help of the sovereign government. So, happiness and misery of nations depend on the authenticity and authority of the governments, so that no nation reaches its perfection, unless in the shadow of a glorious and exalted government.

Of course, all nations look for to sovereignty of a government with all the superior features to eliminate a basic lack of community and it is clear that, historically, different nations have followed the great ideal and of course, this important matter can be shown in the historical struggle of the people, clearly. But, in this long struggle, the limitless whims of weak people, or the lack of a suitable model has lost the opportunities to the wind and destroyed the wishes.

Components of the greatest government of Imam Mahdi (aj), which are in the resources, are at our disposal for theoretical facing with a very rich and influential and ideal government, so that we can select it as an aim for our efforts and move toward it that surely, the transcendental government, as a symbol of activities and efforts will affect the components of the attempt by the governments, and will be effective to modify them.

People, ruler and authorities and law are considered the elements of governments that its unique sample has happened to the rule of Hazrat Mahdi (as) and all the constituent elements in this government are together quite logically and ideally, to display a highlighted government.

Keywords: structure, governance, government, Mahdism and the emergence.
